

parentib? in matris utero spiri-
tus sancto repletus gestiens in sal-
natoris occursum in spiritu virtute
belie sibi inuictum exequens officium
sed hoc de? fecit ut magnitudiez
eius o?nderet ut p?one? testis cri-
sto fieret (omnia at? q?cuq? testifi-
cabo: dixit ioh?es de hoc) scz xpo
(vera erat) dixit aut? q? erat fili?
dei et h? veru? fuit et causa veritatis
omibus alijs. vñ ioh?es lucerna
erat p? qua? ad xpm isti deuenert.
Joh. v. Ille erat lucerna ardens
et lucens. **Math. v. Lu. xi.** Nemo
accendit lucernam et ponit eam in
abscondito neq? sub mobio s? su-
pra candelabz ut luceat omib? q?
in domo sunt. Sic em? de? exalta-
uit ioh?anem in hijs q? dicta s?nt
q?si supra candelabz auro splendi-
dus ut lumine testimonij clarus
diffunderet et ideo vera s?nt que te-
stificatus e? **Joh. iij.** Qui de celo
venit sup? omes est et qd? vidit et
audiuit hoc testat? et testimoni?m
eius nemo accipit. qui aut? acce-
pit eius testimoni?m signavit qz
de? verax e? (et multi) p?pter ioh?a-
nem et opa (crediderunt in eu?) **Ma-
th. viij.** Multi veniet ab oriente
et occidente et recubent cum abrah?m
ysaac et iacob in regno celorum.
Isti enim patres fidei fuerunt in
quorum promissionibus p? fide?
xpi multi benedictionem salutis co-
sequuntur **Gen. xxvi.** In semine
tuo benedicentur omnes g?etes ysa-

ie. xlix. **Leua i** arauit oculos tu-
os et vide omnes isti congregati s?nt
venerunt tibi.

Capitulum vñdecim.

Rat aut? quidam laqueus
lazarus) hic agit quali-
ter verbu? incarnatu? per
virtute? q? pbata e? et illuminaco?em
que in an?habitis on?sa est: e? pote-
ter viuificatiu? Diuidit aut? ca-
pitulu? hoc in duas ptes In q?ru?
p?ma o?nditur viuificatiu?m e?ver-
bum cum omibus ad hoc p?tinenti-
b? In secunda aut? ostenditur q?
liter ex hoc edificata est fides de-
uotoz et imitata i? peius malicia
excecatoz ibi: multi ergo ex iude-
is qui venerat ad maria: Duma
aut? istaz parciu? diuidit in q?
tuoz In quaz p?ma ponitur in-
firmi suscitandi descriptio et infir-
mitatis ei? facta ad xpm denuncia-
cio In secunda ex infirmitate su-
pta ap?loz et discipuloz instructio
ibi: Deinde post hoc dixit discipu-
lis suis eam? in iudea: In tercia
ponitur ea q? faciunt ad istu? mi-
raculi impetraco?em ibi: Erat aut?
in bethania iuxta iherosolimam: In q?
ta aut? taguntur ea que faciunt ad
miraculi p?fecto?em ibi: Et ait ih?s
tollite lapide? Prima h?az p?ciu?
diuiditur i? duas scilicet i? infirma-
tis descriptio?em et infirmitatis
denunciacionem ibi: Miserunt
ergo: Describitur infirmus a no-
mine. ab infirmitatis qualitate

a patria a parentela a cognatorum
 de uocōe dicit ergo: erat autē: dñi
 dñs iuxta iordanē manēt absēs
 a lazaro cuius absētia multis ē
 causis infirmitatis sic absētia
 medicū multis in corpe est causa
 piculi. ps. sm trāslacōem iberōi
 mī. **Verua me dñe qm speravi i**
te qm bene michi nō est sine te.
Deut. iij. vos q̄ adhbētis domio
uiuitis vniūsi: quidā: special' fa
miliaritatis cū dño. Ioh. xij. La
zarus erat vn' discipulū cū dō
mino: languēs: qlita' notatur in
firmitatis. lāguor enī long' an
gor ē. qz angustia angit a diu
turnitate corpus atterit a vires
consumit a hoc dicit ad magnitu
dinem miraculi notādam. qz nō
attitū a cōsumptū facili' essz fu
scitare Eccl. x. Lāguor plix' gra
uat medicū. iij. Reg. xvij. erat lā
guor fortissim' ita vt in eo nō re
manerz alit': lazarus: descriptio
ē a nomie cuius significatio ab
affectu nō est vacua. qz lazarus
adiut' a deo interpretat'. ps. Ad
iutor in oportunitatib' in tribu
lacōe sperent in te q̄ nouerūt no
men tuū. Itē ps. Ipsi qz dñs ad
iuuit me paulomin' habitassz i
iferno aīa mea (a bethaia rē) de
scribit a patria i q̄ dignitas sua
cognoscit. legit enim castellum
hoc a vicū quendā in iherlm ad
eum a sorores ptinuisse iure here
ditario a ideo de castello illo fuis

se dicit sic nobiles more vulgai
 de castris suis nati eē dicunt alie
 autē de castello a non de villa vel
 rure dicit eē vt ciuili ad v̄tutez
 a nō rustice eē credatur. Vnde a
 nomē castelli bethania vocaba
 tur. hoc ē domus obediēcie. qz le
 gibus ibi a vrbaitatib' respubli
 ca fuit obediēter ordinata a ideo
 dicit a bethaia (de castello) ma
 rie **Prouerb. xxi. Vir obediēs lo**
quit victorias p. Re. xv. melior
est obediēcia q̄ victie a au. ma.
q̄ offerre adipem arietū. ex loco
enī honore habuit ppter obediē
ciā p̄ceptoz legis a virtutis ciu
litate. ps. Gloriosa dicta fuit de
te ciuitas dei (marie a marthe.)
 qz in veritate in diuisione paterne
 hēditatis martha castelluz hoc
 in sorte hereditati' accepit. laza
 rus autē hereditatē paternā i ihe
 rusalē accepit. maria autē mag
 dalū tenebat castellum. h̄ tamen
 ppter dilectōez sororis a hospita
 litatis grām tres simul cum mar
 tha manebāt. qz ipsa prudēcia
 fuit ad dispensādū a ideo etiā in
 recepōe dñi sola aliqñ martha
 nominat'. **Lu. x. Intrauit ihesus**
in quoddā castellū a mulier que
dam martha nomine excepit il
lum in domū suā a huic erat so
roz nomie maria Ioh. xij. Ante
sex dies pasche venit ih̄s bethai
am vbi fuerat lazarus mortuus
quē suscitauit ih̄s feceruntqz illi

cenā et martha ministrabat laza-
rus vero vnus erat de discipulis
maria vero accepit librā vngenti
cē. Quod enim dicitur quod martha mini-
strabat non tam intelligitur de diligē-
tia obsequij quam de sumptuum ammi-
nistracōe (sororum eius) quod speciali gra-
tia coniuncte erant domino maria enim
sequens in via ministrabat ei de fa-
cultatibus suis cum Iohanna et susan-
na sicut legitur Luc. viij. et xiiij.
Martha autem ministrabat ei de
viuementi in domo. lazarus autem
erat de amicis cum eo discipulis
Adbuc autem ut dicit ambrosius
dominus lazarus a mortuis suscitauit
in martha sanguinis fluxum restri-
xit Math. ix. De maia autem septem
demonia expulit. Luc. viij. et viij.
Et sic specialis amicitia erat inter il-
los et ad dominum. Ad hoc autem spiri-
tually lazarus a deo adiutus pnie sig-
nat vitam. Isa. xlix. In die salutis
auxiliatus sum tui. ij. Cor. vi. In
die salutis adiuui te. hoc est in die
pnie quam tibi sol uerus illuxit. Mar-
tha autem puocans interpretatur quod sig-
nat vitam actiuam in qua tam virtu-
tis delectacōe in spe mercedis quam
exempli boni oratione semper homo ad
meliora puocat. ij. Cor. ix. Via
emulacō puocauit plurimos. He-
bre. x. Non deseretes collectioez ue-
stra sed adhortates et tantomagis
quantomagis uideitis appropinquan-
te die. Maria autem interpretatur illuina-
rix et signat vitam contemplatiuam qua

to illuina. Apoc. xij. Mulier am-
cta sole et luna sub pedibus eius quod
lunare noctis huius uite quod splendo-
rem huius mundi significat pnat
sub pedibus sororum eius. hec ei tra-
sunt que dominus libetervisitat penite-
tes actiuos et contemplatiuos penite-
tes in gratia pundois actiuos im-
pfectu uirtutis et contemplatiuos i pu-
ritate ueritatis. Eccl. iij. fumus
triplex difficile rupitur. (Maria
autem erat) Describit hic a deuocōe
agnatorum et inducit illud memora-
bile factum quod fecit maia. Exponit
istud autem dupliciter scilicet primo quod eu-
gelista dicit huius quibus scribit eu-
gelium per anticipacōez quasi ne igno-
rent quod sit ista maia quod ipsa erat (quod
in cena: unxit dominum ungeto) autem sex
dies pasche quod tam piosus erat
quod multo extimabat pium eius. Jo-
h. xij. Et domus impleta est ex odorē
ungeti et hec uidetur esse intencio Cri-
sol. Qui dicit quod non fuit illa pec-
catrix que erat in ciuitate famosa
in peccatis que unxit pedes ihesu
Luce. viij. Sed alia et honesta de
qua uidetur dicere. Origenes et
Crisostomus et ambrosius quod hone-
sta fuerit semper et uirgo et merito
castitatis domino familiaris. Alij au-
tem sicut augustinus gregorius et be-
da dicunt quod non est exponendum
per anticipacōnem sed quod eu-
gelista describat eam per hoc quod fu-
it penitens. Luc. septimo. Maxime
propter hoc quod dicitur. Luc. viij.

q̄ de maria magdalena septem
 demōia exierāt sup̄ q̄d̄ dicit̄ Gre
 gori⁹. **S**eptē demōia maria ha
 buit que vniūsis vicijis plena fu
 it. h̄ ecce q̄ turpitudinis sue ma
 culas aspexit. lauāda ad fontē
 misericordie cucurrit. q̄ autē isti
 peccatrici dñs familiaris fuit. di
 cunt q̄ vt spem penitētib⁹ inge
 reret hoc fecit q̄ merito penitēcie
 ad gr̄ā familiaritatis dñe p̄ctōz
 redire possit a h̄ac sentēciam to
 ta tenet occidētalis eccl̄a. nec est
 magnū si de nominib⁹ a qualita
 tib⁹ p̄sonarū diuersa sentiūt do
 ctōres. hoc est ergo q̄d̄ dicit̄ h̄m
 vtrūq̄ sensū (que vniūt vngen
 to) p̄me dominū **Luc. vii.** vel vn
 gento deuocōis **Joh. xij.** de q̄bus
 vngētis **Luc. vii.** notata sūt (et
 extēdit pedes ei⁹) lacrimis riga
 tos (capillis suis) hoc maxie cō
 cordat cum eis qui dicūt eaz pec
 catricē fuisse. q̄ hoc nō legit̄ nisi
Luc. vii. a h̄ec ibidē exposita sūt
 (cui⁹ fiat lazarus ifirmabatur)
 h̄ec om̄ia p̄pter sequēcia dicūtur
 vt sciat q̄ racōem habuit dñi fa
 ciendi p̄ illis. vñ eccl̄a in fr̄e soro
 res ifirmari insinuātur. **ij. Co**
rint̄. xi. quis ifirmat̄ a ego n̄
 ifirmos. quis scandalisatur a
 ego nō vroz. **D**e dño autē fiduci
 alit̄ senserūt q̄ secū portaret ifir
 mitates eaz sic d̄r **Ysa. liij.** vere
 lāguozes nr̄os ip̄e tulit a ifirmi
 tates nr̄as ip̄se portauit (miserit̄

ergo sorozes ei⁹ ad eū) **H**ic tāgīf
 infirmitatis denūciacō a dicunt̄
 duo sc̄z soroz ad dñm solatorē
 de fr̄e infirmate facta denūciacō
 a rñfionis dñi ad sorozes sola
 cō ibi: audiens autē ih̄s: **I**n pu
 ma h̄az sex notātur sc̄z q̄ nō p
 se veniētes per nunciū dño de fra
 tre nunciauerūt. q̄ ex sororio af
 fectu ad infirmū hoc fecerunt. q̄
 ad eum a quo solaciōem spera
 bant miserūt. q̄ mittētes poten
 ciam sanādi in eo p̄fesse fuerunt
 q̄ amorē quē ad infirmū habu
 it allegauerūt. q̄ infirmatē denū
 ciauerunt. dicit̄ ergo: miserūt er
 go: nō p̄ seipsas veniētes vt a se
 xū r̄cogno sc̄erz quē p̄ fr̄as disc̄ur
 rere nō decebat. q̄ vagari puta
 tur qui disc̄urrit **Prōv̄. vij.** mu
 lier vaga a garrula q̄etis impa
 ciens que nō val̄ in domo confi
 stere pedib⁹ suis. vñ d̄e **Gen. xxx**
iiij. **D**ina que egressa ē de domo
 p̄ris patriarche vt d̄ficāret mu
 lieres regiōis illius: oppressa est
 ab emoz filio sychem a ideo eccl̄a
 miserūt vt dño reuerēciam face
 rent a inq̄etudinē a grauāmen
 n̄ p̄curarēt si p̄ seipsas veniēt q̄
 dñs de hospicijs eoz fuisset gua
 tus **Actu. ix.** Miserūt ad petruz
 rogātes ne pigritis venire vsq̄
 ad nos. h̄ obiātur contra hoc q̄
 sup̄r. **iiij.** regul⁹ increpat̄ q̄ non
 credidit q̄ absens curare posset
 sed oporteret eum ad infirmum

descendere. **A**d hoc dicendum quod isti non rogauerunt ut veniret. sed tamen ut infirmitas sibi innotesceret humano modo ut sanaret si vellet. **S**ed adhuc obiicitur quod si deum credebant scierunt quod absens hoc scire sine nuncio. **A**d hoc dicit Crisostomus quod non adhuc plenam fidem habebant de deitate ipsius sicut nec apostoli vel dicendum quod humano modo extrinsecus hoc agebant ut ad misericordiam flecteretur. sic ergo miserunt sorores eius quibus hoc ex sororio affectu petebat. **Ysa. lviij.** carnem tuam ne despexeris: ad eum quem consolatore et saluatore elegerant. **Aba. iij.** ego autem in domino gaudebo et exultabo in deo in beseu meo (domine) confessio est peccatis sanandi si vult. **Sap. xij.** subest tibi cum volueris posse. unde **Aug.** posse habes arbitrii tui sit utrumque sanare velis et ideo etiam non rogant sed innotescunt tamen sibi quod vtilius videtur relinquentes. **Rom. viij.** Quid oremus? sed quod oportet nescimus? ipse autem spiritus postulat pro nobis hoc est docet nos postulare et hoc est (ecce) quasi dicitur in euidenti est non fingit infirmitatem (quem amas) nec amares nisi dignus esset amore. **Proverb. viij.** ego diligentes me diligo et qui mane vigilat ad me inueniet me. aliam autem rationem quod non tamen te amat quod hoc non satis dignum est ut ex hoc tua dilectionem mereatur. sed quod opus

tuum et creatura tua est cuius tu es factor dilector et repator. **Sapient. xi.** diligis vniuersa que sunt et nichil eorum disti quod fecisti non es enim odiens aliquid quod constituisti aut fecisti. hic ergo talis (infirmitas). **ps.** Miserere mei domine quoniam infirmus sum sana me etc. infirmitas enim amica ad misericordiam flectit. **psal.** cum ipso sum in tribulatione. (**Audiens ergo ihesus**) quod humano modo audire voluit quod semper per deitatem sciuit (**dixit eis**) ad consolationem earum per nuncium mandando (infirmitas hec) quatuor dicit ad consolationem sororum et infirmis scilicet quod liberandus sit ab infirmitate. et quod gloria filii dei reueletur ex liberatione. et quod huius meritum constituatur in dilectione. et quod tardat venire pro miraculi glorificatione. **D**icit ergo infirmitas habet ac si dicat multis de causis et multis generibus differunt infirmitates. Est enim infirmitas que est in genere honestatis et hec est appetenda et est quadruplex scilicet humilitatis. de qua **Proverb. tricesimo.** Fornice populus infirmus qui prepat estate cibum sibi hoc est hoc tempore quod diu licet merei. **prima Corinth. primo.** Infirma mundi elegit deus et contemptibilia ut confundat fortia. Est infirmitas penitentie **Ecclesiasticus tricesimo primo.** Infirmitas grauis sobria facit animam.

P̄s. fm lram aq̄le. Qui sanat cō-
 tritos corde et alligat cōtriciones
 eorū. Est infirmitas paciēcie. **ij.**
Coz. xij. virtus in infirmitate p̄fici-
 tur. q̄d dicit **Jacobi. i.** paciēcia
 opus p̄fectū habet. sc̄da **Corin-**
xij. libēter gloriabor in infirmitati-
 bus meis vt inhabitet i me vir-
 tus xp̄i. Est etiā infirmitas opal-
 sionis. **ij.** **Coz. xi.** Quis ifirma-
 tur et ego non infirmor. p̄ma ad
Coz. ix. Factus sū infirmus vt in-
 firmos lucrarer. Adhuc autē est
 infirmitas pueritatis culpe dete-
 stande. et hec iterū est q̄druplex
 .s. cupiditatis. **Ecc̄iastes. v.** alia
 infirmitas quā vidi s̄b sole diui-
 cie cōgregate in malū dñi sui. pe-
 reūt em̄ in afflictōe maxima. Est
 iterū carnal̄ voluptatis. **Ysaie.**
xxiiij. Luxit vindemia ifirmata ē
 vitis ingemuerūt ōnes q̄ letabā-
 tur corde. Tercia ē elacōis. **Ysa-**
pe. xxiiij. Infirmitas est altitudo
 populi terre terra infecta ē ab ha-
 bitatorib⁹ suis. Est quarto ifir-
 mitas obstinacōis. **Deute. vij.**
 Auferet dñs ōnes languores et
 infirmitates egipti pessias quas
 nouisti nō inferet tibi. pessia autē
 infirmitas seculi ē obstinacō in
 malis. Adhuc autē ē infirmitas
 seque peccati q̄ infirmitat hōmem
 ad vitā mala et hec iterū est q̄-
 duplex. .s. ad r̄sistendū malo cul-
 pe. **Tren. i.** Infirmitas ē virtus
 mea dedit me dñs in manū de q̄

nō potero surgere. **Ysaie. xl.** Ju-
 uenes in infirmitate sua cadēt. se-
 cūdo ad sustinēdū malū pene. .i.
Thessal. vltio. Consolamini pusil-
 limes suscipite infirmos. **Eze.**
xxxiiij. q̄d infirmū erat nō soli-
 dastis. q̄ tales cōsolandi et iuuā-
 di sunt. Tercio ē infirmitas ad
 bene agendū. **vñ Ecc̄i. xxxi.** In ōi-
 bus opibus tuis esto velox et ō-
 nis infirmitas nō occurret tibi.
Rō. xiiij. Infirmitas autē in fide su-
 scipite. Est q̄rto ad pseuerandū
 in bono. .i. **Regū. ij.** q̄ multos ha-
 bebat filios infirmata ē. Omēs
 autē hec infirmitates sūt p̄ deū r̄ue-
 lande. **Rō. viij.** Ipse spirit⁹ adiu-
 uat infirmitatē nr̄am. Est autē in-
 firmitas alia. .s. passibilitatis pe-
 ne et ē supportāda et est quadru-
 plex. Est em̄ pene cōtracte p̄pter
 primā preuaricacōnem. **P̄s.** qui
 p̄picatur ōnib⁹ iniquitatibus tu-
 is q̄ sanat ōnes infirmitates tuas
Rō. xiiij. qui infirm⁹ ē olus man-
 ducet. hoc ē quē infirmitas fomi-
 tis dep̄mit: nō incētiua libidinis
 p̄curet s̄ ad modū oleris infrigi-
 datua. Est iterum infirmitas as-
 fūpta ad nr̄am repacōnem. **Ysa-**
pe. liij. vidim⁹ eū nouissimū viro-
 nū virum dolorū et scientē infirmi-
 tatē. Tercio ē infirmitas inflicta
 ad purgacōnem. **P̄s.** multiplica-
 te sūt infirmitates eoz̄ postea ac-
 celerauerūt. Est q̄rto infirmitas
 imissa ad glorie dei maifestacōez

ficut hic et **Johānis** nono. neq;
hic peccauit neq; parentes eius
sed vt manifestentur opa dei in
illo ppter hoc ergo dicit: infirmi-
tas hec: alie enim multis fiunt et
multis de causis (nō est ad mor-
tez) scdm q; mors ē omimoda p
uacō vite quia ad gloriam dei vi-
uet **Gal. secundo** **V**iuo ego iam
non ego uiuit uero in me cristus
q; autē nunc uiuo in fide filij dei
uiuo qui dilexit me et tradidit se-
metipsum p me **Ysa. quadragesi-
mo** **D**at lasso uirtutē et hijs qui
non sunt fortitudinem et robur
multiplicat **S**ed qualiter hec di-
xit dominus cum infirmitatem
mors sit secuta? **A**dhuc autem
qualitē nō scādalizate fuerūt con-
tra xpm sorores uidetes q; cōtra
uermum xpi mortu? fuit infirm?
Ad hec et similia dicit **Criso?** q;
cum dicit: nō est ad mortē: intel-
ligitur de uera morte que est pri-
uacio uite cū impotētia redeūdi-
ab ista autē morte pōrdinat? fu-
it reditus ad uitā ad gloriā dei
manifestandā. **A**d aliud dicen-
dū q; femine nō scādalizabāt
q; sciuerūt q; posset suscitare euz
Heb. xi. **A**rbitrans quā et a mor-
tuis suscitare potēs ē deus. vñ ei-
am ista dicit martha **D**ico quo-
māz quecūq; pōposceis a dō da-
bit tibi de? sic ergo dicit q; infir-
mitas hec non est ad mortē (sed
p gloria dei) nō quidē in seipso

fm deitatez h (vt glorificet fili?
dei p eam) q; infirm? ex carne as-
sumpta uidet **Job. xi.** **B**ndico
te deus isrl? q; tu castigasti me et
tu sanasti me uisa em de resuscita-
cōe erit apd homines fili? dei glo-
riosus qui tā magnifica facit ope-
ra p. **Re. ij.** **D**ns mortificat et uiui-
ficat deducit ad iferos et reducit
Diligebat: **T**angit hic dilectō q;
maxime hoc miraculū pmeruit -
vnde dicit (**D**iligebat autē ih̄s)
ppter speciale pfectum fidei i eis
et deuocōez (marthā: actuosā: et
sororē eius mariā: et platūaz:
et lazarus) in figura penitēciū.
Cap. vij. **R**eminē diligit de? in
si qui cū sapiēcia inhabitat et ibi-
dem p nācōes in aīas sanctas se-
transfert amicos dei et pphetas cō-
stituit et hec dilectō ad compāssi-
onem scdm humanam naturāz
cum prouocabat. **ii. Re. pmo.** **D**o-
leo sup te frat nri ionatha ama-
bilis ualde super amorem mulie-
rum et sicut mater uincum filiu-
amat ita te diligebam (**V**t ergo
audiuit q; infirmabatur) hoc ē
quartum quod dispensatiue fa-
ctum est vt mors eius certifica-
tur ne si breui tempore fuissz mos-
tuis stupidus et non mortuus el-
se putaretur sicut in sincopi ali-
quando accidit et sincopisantes
post spaciūm quadraginta dua-
rum horarum reuertuntur et ido
(tunc quidem mansit in eodem

loco in quo apprehendit eum nūc? (duob? dieb?) postq̄ nūc? recessit ab eo et in die tercia a recessu nunciij cepit iter ad ipsum Exo. xix. **S**anctifica illos hodie et cras lauetq; vestimenta sua et sint parati in diem tercia. **I**ta ergo fuit mansuōis ratio scz qz hoc ad sanctificationem fidei ordinabat et sic terminata est prima pars de infirmi de scriptōe et infirmitatis denūciatione. (Deinde pt? hoc dixit discipulis suis) hoc est secunda pars in qua instruitur discipuli de istius infirmitatis dispensatiua immiissione et habz duas partes in quaz prima discipulos instruit de itinere ad infirmū in secunda autē instruit de infirmitate ibi pt? h̄ dixit eis lazarus? amicus noster dormit. p̄ autē h̄ arū diuiditur in tres partes in quaz prima discipulū eundū eē in iudeam p̄ponit. in secunda de hoc illuminatio a discipulis expetit. in tercia autē de h̄ plena ratio apit. dicit deinde p? hoc ego: deinde postq̄ duos dies post recessum nunciij ibidē manserat dixit discipulis. qz de omnibus actibus xpi erant instruēdi. **D**icē enī Greg. qz omnis xpi actio nra ē instructio (Eam? itez in iudeaz) Sicut enī p̄us iuim? in iudeam ad erudiendum p̄ verbū ita iterato eam? vel ad sanctificandū et signum vite ostendendū. p̄. **F**acta ē iudea sanctificatio ei? israhel ptas

ei? .ij. pal. xx. **O** iudea et iherosolim no lite timē neq; paucatis cras egrediemini et dñs erit vobiscū. **T**ūc enī in processione cum palmis euz turbis q̄ egressse fuerant in occursum sibi intrauit de bethania ad quam nūc ire disposuit (Dicit ei discipuli) illūina cōem expetentes (Rabbi) q̄ es magister docēs nos de omnib? (nunc) hoc ē iaz p̄ dem et significat nūc p̄pinquum in p̄terito (q̄rebant) s̄m sue malicie intētionē (te iudea) **A**po. ij. qui dicūt se iudeos eē et nō sūt. h̄ sūt synagoga sathane (Lapidare) hoc ē ad lapidandum **J**oh. x. sustulerūt lapides vt iacerēt i eū (et itez vadis illuc) non contradicunt h̄ inq̄rūt vt illuminacōez accipiāt. p̄. **Q**uerite dñm et confirmamini quere facie eius semp querit enī facies dñi qñ queitur veritas in dictis et factis (Respōdit ih̄s) desideratib? discipulū lumen doctine impēdens (Nōne duodecim sūt h̄ die?) quasi diceret sic sūt. qz sic dixim? in antebitis **S**ex signa emergūt in die int̄ occasū et ortū et quodlibz h̄ grad? xxx. qui sūt sexies duodecim. quidecim autē grad? ascendēdo horam faciūt et sic duodecim hore diei artificialis fiunt. **H**ec autē hore etiā in die spūali quo sol iusticie diem perficiat erūt inter ortum suum et occasū suum de quo dicitur in psal. **A** solis ortu vsq;

ad occasum laudabile nomen do-
mini prima hora nature sanctificatio
in assumpta natura. secunda hora
mundi illustratio in natiuitate ex
utero virginis. de quibus duabus dicitur
in psalmo. In sole posuit taberna-
culum suum in assumendo plenam lu-
mine naturam et ipse tanquam spiritus
precedens de thalamo suo in nati-
uitate de virginis utero. tertia fuit
concupiscentie repressio in arca Noe
et ideo tunc vocatus est ihesus.
quod saluum fecit iam in signo po-
pulum suum a peccatis eorum que ex
fornicatis concupiscentia contracta sunt
quarta fuit sui pro nobis oblatio per
quam in sancta sumus et introduci in
prophetam domini Mal. iij. Patet uero
et ad templum sanctum suum do-
minator que uos queritis. ps. Su-
scipimus deus misericordiam tuam
in medio templi tui secundum nomen
tuum. quinta fuit celestis illumina-
tio fidei in nos transfusa et nos du-
cens ad ipsum in stella que duxit
magos in eius radiosa illumina-
tione. Math. ij. Vidimus stellam eius
in oriente et uenimus cum muneribus
adorare eum. sexta fuit in ablutione
peccatorum per baptismum quando aqua sancta
ficauit nobis. Job. p. Dup. que
videris spiritum descendente et manente
super eum hic est qui baptizat. septi-
ma est victoria super temptatorem
in ieiunio et temptatione. Heb. iij.
accedamus cum fiducia ad thronum
gracie eius. non enim habemus potestatem que non

possit operari in firmamento. et per omnia
per similitudinem absque peccato. octa-
ua hora est uerbum erudies et illumi-
nans. ps. Declaratio sermonum
tuorum illuminat. nona est factum ex-
empli et miraculi fidem confirmans.
Math. v. sic luceat lux uestri coram
hominibus ut uideant opera uera bo-
na etc. Prou. iij. Remota iusti que
sicut lux splendens et crescens usque in p-
fectum die. decima est hora passi-
onis ad uesperem declinans. ps. ad
uesperem demorabitur fletus. undeci-
ma est hora mortis quando obte-
nebrum mundi incepit nisi quod tunc
diuinitas fortissime coruscavit.
Math. xxij. Sicut fulgur uenit
ab oriente et illuminat usque ad oc-
cidentem sic erit aduentus filii hominis.
duodecima est sepultura. Ecc. xxij.
ij. Penetrabo inferiores partes terre
et inspiciam omnes dormientes et il-
luminabo omnes sperantes in domino.
huius diei aurora ante diem fuit an-
nuntiatio facta ad beatissimam uirginem.
Cant. vi. que est ista que ascendit sicut
aurora surgens. Iste ergo fuit
duodecimo hore diei in quibus illumina-
mur in quibus homo ad opera illuminat.
ps. Ortus solis congregatae sunt be-
stie et in cubilibus suis clauduntur
quod lucem mundi non sustinent be-
stiales. Exibit homo ad opus suum
qui rationalis est et ad opera-
tionem suam usque ad uesperam. Si
quis ambulat in die) huius est profectus lu-
ce hanc horarum intelligens quid

quoniam opandum est vel agendum (non offendit) pedes ad offendiculum impingendo. quia videt quo pedem ponat. **Psalmus xvij.** totus orbis terrarum limpido illuminabatur lumine et non impeditis opibus tenebat. **Exodus x.** ubi cumque habitabant filii israel habebat lux et hoc est quod sequitur (quia lucem huius mundi videt) que eum dirigat corporalis quidem corporaliter et spiritualis spiritualiter. **Proverbia iij.** Adducam te per sententiam equitatis quousque ingressus fueris non artabuntur gressus tui et currens non habebis offendiculum. **Si autem ambulaverint** proficundo in peccato. **Thi. iij.** Mali homines proficiunt in peccato errantes et in eremum. (in nocte) que a nocendo dicitur. **Iheremias xij.** Date domino deo vestro gloriam antequam obte nebrescat et offendant pedes vestri ad montes caliginosos qui sunt offendicula pecorum ex timore procedentes. **Psalmus xvij.** Solis impiorum supposita erat gravis nox ymago mortis que eos comprehensura erat. **ps.** Fiat via illorum tenebre et lubum et angelus domini persequens eos. **Proverbia iij.** Via impiorum tenebrosa nesciunt ubi corruant per. **Iosue ij.** qui odit fratrem suum in terra est et in tenebris ambulat et nescit quo vadat. quia ille lumen spirituale non videt et (offendit) **sap. xvij.** vincula legum noctis omnes erant impediti. (quia lux in eo non est) que illuminet gressus suos. **Iosue iij.** Dilexerunt homines

magis tenebras quam lucem. erant enim ipsorum mala opera. Et sensus est. quia ego sum lux et ideo video gressus meos nec vos offenditis mecum euntes et me sequentes. **Et ait** ad instructionem suscipiendo. **Et post hoc dixit eis** huius instruit discipulos de infirmitate et morte lazari et habet duas partes. primo enim instruit eos de morte sub somni similitudine. secundo accipit causam instructionis apte ibi. Tunc ergo dixit eis ihesus manifeste. In prima hanc tria continent scilicet dictum domini. expectatio illuminationis de dicto et interpretatio euangeliste. dictum domini est: **lazarus amicus nostrum dormit** et quod dicit **lazarus** signat ipso nomine a deo esse adiuvandum. **ps.** Fac mecum domine signum in bono ut videant qui me oderunt: quoniam tu domine adiuvisti me et consolatus es me. **Ex hoc autem quod dicit: amicus** dicit adiuvandi voluntatem. quoniam quia voluntas est ad hoc quod adiuvet amicus. quia amicorum est idem velle et nolle. **Ecclesiasticus vi.** Amico fidelis nulla est comparatio et non est digna ponderatio aurum et argenti contra comitatem fidei illius: dormit: quia enim quod nature est mors hoc est christo somnum. quia ita de facili sicut a somno suscitantur homines. ita de facili de morte per christum homines suscitantur. **vn Math. ix.** quando de morte suscitare vellet puellam dixit non est mortua puella sed dormit. **Est enim dormitio** siue somnus

ligamentū sensuū in p̄mo sensu
tuo a quo sensus et motus in o
nia organa sensus et motus diffū
dit et iō dormicio licet vitā ponat
in interioribus hec nō est vita in
si vegetabilis in quibusdā ptibz
fuis sicut i nutrire et augere. sed
tamē immobilitas est vite sensi
bilis et motue de loco ad locum.
qui motus vocatur p̄cessiuus et
ideo similitudo est mortis p̄ hoc
q̄ est stupor q̄dam sicut mors et
sicut epileñcia. Sicut autē ratio
obediencialis remanet in organis
exterioribz ad vitā que fluit a p̄
mo sensituo recipiēdam in vigi
lia. ita in corpe toto remanet rō
obediencialis in mortuo ad vitā
que a p̄mo fonte viuit recipiēdā
q̄n deus impauerit et ideo mors
ipsa dormicio est q̄tum ad auto
rē primū vite. p̄. **Re. ij.** Dñs mor
tificat et viuificat deducit ad infē
ros et reducit. **Sap. xvi.** Tu es
dñe qui vite et mortis habes ptā
tem **Ysa. xxvi.** Exproscindi q̄ ha
bitatis in puluere quia ros lucis
ros tuus et terram gigantium de
trahes in ruinā et hoc est qd seq̄t̄
(vado vt a somno exite eum) ac
si dicat hec est michi causa redi
tus nō vt vadā ad lapidātes si
aut vos putatis et ideo confidite qz
nec modo ad malignātes vado
quos vos timeatis et tale facio si
gnum ex quo confunduntur et ma
lignari non audebunt. p̄s. **Fac**

meu in signum in bono vt vide
ant qui me oderūt et confūdant.
(Dixerūt ergo discipuli eius) H
est ergo expectatio illūmacōis (do
mine) p̄fitetur dominū qui curā
di habz ptātem et allegāt signuz
curacōis naturale vt nō sit opus
ire p̄pterea vt xp̄s curet ip̄s qz
vehemēter timuerūt illuc ire et ve
nire et hoc ē (si dormit q̄c) nō ml
tā angustiam patitur intus. qz
materialis magna febris et solue
ret sonum et inducerz infōnēta
tē. nūc autē somnū ligauit humi
dū nutrimentale et nutrit mēbra
et sic confortata digestiōe hūoris
et confortato corpe sanatur infir
mi et hoc modo istud discipuli in
ducūt ac si dicāt nō est periculosa
infirmitas et signa iam apparet
conualescencie nec oportet qz ea
nius iterum istius infirmitatis
occasione. vnde dominus cum vellez
a labore recreari corpora discipu
lorum dixit **Matth. xxvi.** Dormi
te iam et requiescite. **psal.** In pa
ce in idipsum dormiam et requie
scam. (dixerat autē ihesus: inten
dendo: de morte ei?) quē dormire
dixerat **Actuum septimo** hec auz
dixisset obdormiuit in dño. **psal**
mista. **Cum** dederit dilectis suis
sonnum (**illi vero**) scilicet disci
puli (putauerūt) adhuc carnales
existentes intencionem cristi in
verbi suis nō confidentes (qz de
dormicōe somni natural' dicet)

Matth. xv. Abhuc et vos sine intellectu estis p. Cor. xiiij. Cū eē puulus loq̄bar vt puul? medita bar vt puul? sapiebā vt puul?
 (Tūc ergo dixit eis ih̄s manifeste) h̄ ē sine methaphora r̄cipit hic instructōis de morte ps̄ secūda. **Et diuidit in tria qz pmo declarat mortuū et qz ex hoc instruendi sūt discipuli ad veritatis intellectu. secūdo dicit qz nec adhuc inuenit p̄mptos ad eundū. t̄cio tāgit qualē veniēs inuenit defūctum. dicit autē in p̄mo duo scz qz declarat lazaru mortuū et ex hoc instruēdos discipulos ad intelligēdum. Dicit ergo (lazarus mortuū est) morte corpis defūctus vita nature. ps̄. vos autē sic homines moriemini. Regū. xiiij. Omnes morimur et quasi aq̄ dilabimur in terrā. (Et gaudeo p̄ter vos) hoc ē quāuis mortuo p̄ cōpassionē doleam t̄n̄ p̄pter vr̄az gaudeo edificatiōez. **Pl̄. ij. et si p̄molor sup̄ sacrificiū et obsequium fidei vr̄e gaudeo et congratulor omnibus vobis. Ro. xvij. letat? ē in omnibus vobis que fecit de? israhel gaudeo autē (vt credatis) h̄ est ad fidem instructōez habetis et accipiatis (qm̄ nō erā ibi) et cum reuelo vobis absentia a nullo michi reuelata: incipiatis credē qz nichil me latet et sic edificamini ad fidē mee dimitatis et sic exponit glosa. **Job. xliij. quia******

scio qz omnia potes et qz nulla te latet cogitatio: vel gaudeo: qz non eram ibi p̄t̄ vos vt videatis qd facit sp̄ualis hominis a me elongatio. ps̄. longe a peccatorib? sal? Illi enim qui a vita se elongāt moriuntur. **Deut. iij. Vos qui adhētis dño viuitis vniūsi: vel p̄pter vos gaudeo: qz non eram ibi vt vilo affectu meo ad resuscitatiōez edificemini ad caritatē et in secūda** *infa*
 ptate in miraculo edificemini ad fidem maiestatis. **De p̄mo Prou. viij. Ego diligētes me diligo et q̄ mane vigilat ad me inueniet me. De secūdo. **Deuter. xiiij. In dicōe tua cūcta sūt poita si decreueis saluaē nos otiuo liberabim? (Et eam? ad euz) vt loci approximatio in corpe meo ondat habitare deitātē. aliter enim ita absēs vt p̄ns miraculū pficerem. **Job. xiiij. ad eum veniem? et mansio nē apud eū faciem? Deut. iij. nō est alia natio tam gr̄adis q̄ beatos a proximātes sibi sic domin? deus nr̄ adest omnib? obsecraci omnib? nr̄is. (Dixit ergo thomas q̄ dicit didim?) hoc ē gemin? siue dubius. qz q̄ in fide nō est solidatus semp corde in duo cōtradictoria geminat et trepidat inf duo neutri adherēs plene. h̄ semp timens otiarum euentū. **Iste enim pl? alijs solitus erat timere et pl? in fide dubitabat et ideo hūc describit ab eo quod i corde********

paidebat tam p se et alijs loque
bat dixit autē (ad discipulos.)
qz ppter reuerēciam ad xpm nō
dixit timēs replēndi. (Eamus et
nos et moriamur cum eo) ac si di
ceret satis non est qd ille mortuū ē
misi et cū illo p manum psequēdū
moriamur et sic dixit ex timore et
hec est expositio Criso. et vera sim
lram. qz et Job. xx. dixit. Nisi vi
dero in manibz eius locū clauoz
et mittam manū meam in latus
eius nō credam. Glō. tamē dicit
qd hoc dixit ex affectu. vñ dicit Ec
ce verus amandū affectus vñ cum
amico viuere vel cū amico mori.
ij. Re. xviii. qd michi det vt ego
moriar p te. et hec est lectura Au
gustinū (venit itaqz ih̄s) hic tan
git qualē defunctū inuenit. vñ
itaqz ih̄s appropinquas p mise
ricordiā Math. viii. Ego veniā
et curabo eū (et inuenit eū) nō taz
exterius qd interius in cōpassiōe
inuenit miser defunctū et fetentē
Deut. xxxii. Inuenit eum in loco
deserto ab omni bono derelictum.
in loco honoris in morte et vaste
solitudinis a scōruz societate (q̄
tuor dies iā in monumēto habē
tem) qz pmo die venit nundā et
duobz sequētibz māsit ibidez et
die q̄rto venit et isti sunt q̄tuor di
es vt dicit Cris. Significāt au
tē h̄ij quatuor dies q̄tuor pecca
ti aggrauacōes. scz cōsensus. ope
ris. cōsuetudinis et blandimenti

quo p̄ctō fouet in p̄ctis que sūt
mors anime Job. iij. quare nō i
vulua mortuū sūt egressus ex vte
ro nō statū perijur exceptus geibz
cur lactat? vberibz? In vulua
em̄ mori est mori p p̄ctū in cōsen
su et delectacōe an̄q̄ p̄cedat i pu
bliciū. mori egressum ex vtero est
deleri p̄ctū in opere ante q̄ proce
dat ad cōsuetudinē. exceptū autē
genibz mori p̄ctū est peccatū de
leri q̄n iam p cōsuetudinē et scan
dalū excipit genibus multoz.
lactari autē vberibz presūpcōis
et desperacōis est blandiri sibi i
p̄ctis. vel idō qz magna dei mise
ricordia hoc indulgeat et hoc est
verbum p̄sumpcōis. vel idō qz
magna iusticia hoc nō indulge
at et idō in dulcedine p̄cti sit re
manendū. qz alia spes boni post
hāc vitā nō habeat et tunc q̄ter
duan? est et fetet mortuū? hoc ego
est qd dicit (Erat autē bethaia)
hic incipit ps que ē de hui? mā
culi impetracōe Diuidit autem i
tres ptes In quaz p̄ma describi
tur impetracōum multitudo In se
cūda autē describit impetracōuz
deuocō fidei ibi: martha ergo vt
audiuit: Tercō autē ponit ipetrā
di modū ibi: ih̄s autē vt vidit
eā ploratē In p̄ma duo dicūt
scz locus vnde multe solēnes per
sone venire poterāt ad impetrā
dum miraculum et multitudo eo
rum qui conuenerant. Dicit ergo

(Erat autē bethania) loc⁹ in q̄
 defunct⁹ fuit (iuxta iherl̄m) q̄ eāt
 metropolis in q̄ multe erant p̄so-
 ne sollēnes. corā quib⁹ facere mi-
 raculū multū fuit vtile ad fidem
 (quasi stadij⁹ quidecī) stadium
 autē est octaua p̄s miliarij⁹. et iō
 n̄ distabat ad duo miliaria pas-
 suum et erat valde p̄p̄inquū et ita
 de facili etiā delicate p̄soe poterāt
 auenire ad spectaculū Joh̄. xij.
 cognouit turba multa ex iudeis
 quib⁹ illic esset et uenerūt nō p̄p̄t
 ih̄esū tm̄. s̄vt lazary viderēt quē
 suscitauit ih̄s a mortuis. et hoc ē
 qd̄ sequit̄ (Multa at̄ ex iudeis ve-
nerāt) ab iherl̄m et ab alijs vicinis
 locis (ad mariā et marthā) so-
 rores de fr̄tri (vt solarent̄ eas de
fr̄e suo) Eccl̄. viij. ne desis plo-
 rib⁹ in solacōe. nobiles enim
 erant p̄sone et ideo plures cōuene-
 rūt Rō. xij. Flete cum flētib⁹ id
ip̄sū inuicē sentientes Jh̄. xxxi.
 quiescat vox tua a plo-
 tu et o-
 li tui a lacrimis qz ē merces ope-
 ri tuo. Sic amici iob adixerant
 sibi vt piter uenirent et solaren-
 tur eū Joh̄. ij. (martha ergo vt
audiuit.) describit h̄ deuocōez fi-
 dei ip̄etaciū. p̄mo marthē deide
 marie ibi: Illa autē vt audiuit:
 Deuocō marthē describit̄ in tri-
 bus. scz in occurfu. in fidei profe-
 ctu. in sororis in adiutorij voca-
 cōe. dicit ergo: martha at̄. q̄ sep̄
sedula in obsequio dñi fuit: vt

audiuit: facile enī audis qd̄ desi-
 derat̄ audiri Job. iij. voce eius
 quasi aure leuis audiui. ij. Re-
rix. sibilus aure tenuis illi domi-
n⁹ (quib⁹ uenit) Agga. ij. Ve-
et desiderat̄ cunctis gentib⁹ (oc-
currit ei) qz nichil est satis festi-
 num desideranti et ideo occurrit et i-
 troitū in domum non expectauit:
Amos. iij. p̄parare in occursum
dñi dei tui isrl̄ (maria autē domi-
sedebāt) nesciēs quib⁹ in uenien-
 do erat. qz soror fuit ita festia ad
 occurrēduz qz hoc nō indicabat
 sororin p̄u occurrere. sedebat at̄
 domi ne discursus eēt sibi cāla sci-
 uie sic fuerat et vt sequestrata a
 tumultu meli⁹ uerbor⁹ dñi mēo-
 riā habere possit vt ad aliā cōso-
 lacōem p̄ter q̄ in uerbis dñi nō
 habet De p̄mo d̄. Tren. iij. Se-
debit solitari⁹. et tacēs qz leuabit
se sup̄ se. De secūdo Ben. xxv. ia-
cob vir simplex habitans i taberna-
culo De tercio dicit̄ Osee. ij. Ad-
ducam eaz in solitudinē et ibi lo-
quar ad cor eius Jh̄. xxi. vsqz
q̄ delicijs dissolueris filia uagas
q̄ruit enī i cōtēplacōe Sap. viij.
Intriās in domū meā et quiescaz
cū illa. nō enī habz amantudinē
uicij⁹ eius nec tediū conuersacō-
illius (Dicit ergo martha et̄) h̄
 oñditur deuocō impetraciū ha-
 bet autē tres paginphos In qz
 p̄mo oñditur fides imperfecta q̄ ē
 incipiēciū siue incipiēs. In scda

oñditur fides p̄ficiens. In tercio
fides p̄fecta ad impetranduz. In
p̄mo horz duo sunt. In quoz pri
mo p̄p̄ditur fides p̄ncie xp̄i mor
tem fr̄is excludentis. In secundo
fides etiã post mortē q̄d voluerit
impetrantis. Dicit ergo (dñe si fu
isses hic) localiter p̄sens (frater
me? non fuisset mortu?) patz sic
dicit Criso? q̄ non sensit de eo
m̄si sicut de viro sãcto cui? p̄sen
cie no cumentũ nō approp̄iquat
hoc signatũ est Exo. xij. vbi p̄ns
fuit sanguis agni dixit nō finaz
p̄uissorem ingredi domos v̄ras
Exo. ix. Dup̄ quē videritis thau
ne interficiatis q̄ si ita defendit si
gnuz xp̄i credebatur q̄ multo ma
gis defendet p̄nciã ih̄u xp̄i (sed
q̄ nunc scio) fidei certitudine q̄ ex
p̄imeti p̄ba cōe p̄ alia signa q̄ fe
cisti (q̄ q̄amq̄z pop̄oscens a deo
p̄re: dabit tibi de?) attēde autez
q̄ modica adhuc i fide putabat
filiũ dei postula. cōne indigere vt
p̄ns v̄tute p̄ficeret q̄d a seipso n̄
posset. Deb. v. In omib? exaudi
tus est p̄ sua reuerēcia. iij. Regũ
tercõ. Postula a me q̄d vis vt de
tibi (Dicit illi ih̄s) ecce de fidei p̄
fectu q̄ duo dicuntur: excitatio scz
ad fidei p̄fectũ q̄ fidei p̄fectio. De
p̄mo dicit (resurgz frater tu?) p̄
ma Cor. xv. sicut in adam õnes
moriuntur ita q̄ in xp̄o õnes viuifi
cabitur. Job. xiiij. lignuz h̄et
spem si p̄cium fuerit q̄ emarue

rit in terra trunc? eius ad odorem
aque germinabit. lignũ autem
homo p̄cius p̄ mortem q̄d ger
minat ad vitam ad odorem gr̄e
dine q̄ p̄ aquã signatu. (Dicit ei
martha) p̄ fidem resurrectõis
excitata q̄ p̄ficiens (scio) fidei cer
titudine (q̄) cū alijs (resurget
in resurrectione) õniũ cõmũ (in
nouissimo die) hui? m̄di Job.
xiiij. donec atterat celũ non resur
get neq̄ euigilabit de sono suo.
Job. xix. In nouissimo die de ter
ra surrectur? sũ q̄c. q̄ e ac si dicas
vt dicit gl̄o. õmunē resurrectõez
scio. de hac autē sũ incerta. (Dicit
ei ih̄s) h̄ tãgit de fide p̄fecta ad
impetrãdũ q̄ excitãcõ ad talē fidē
p̄mo ponit q̄ postea fides p̄fã de
scribit. Dicit ergo in p̄mo q̄tuor.
In quoz p̄mo cã p̄fã resurrecti
õis q̄ vite in xp̄o eẽ d̄r. In secun
do credẽt hoc possibilitas ipetran
di resurrectõez mortuoz oñdit.
In terco p̄mũ talis fidei fiḡt. In
q̄rto marthe īs̄sus ad talē fidē
req̄rit. dicit ergo (Ego sũ) p̄ cau
sã (resurrectõ q̄ vita) h̄ e sũ cã re
surrectõis q̄ vite. i. Thess. iij. si ei
credi? q̄ ih̄s mor. e q̄ resur. ita q̄
de? eos q̄ d̄r. p̄ ille. adducit eo.
Ido ei d̄r p̄mogenit? mortuorũ
q̄ sua resurrectio in fide credita
causa est resurrectõis mortuo
rum vt dicit Aug?. Apoc. p̄mo
P̄riogenitus mortuoz p̄ri. xps
regũ terre. Sic etiã e causa vite

Joh. x. ego veni vt vi. b. q. a. b.
(Et ois qui viuit a credit i me)
 Tangit hic fidei illi? p. miu qz ei
 iam pfa viuit Abba. ii. Iust?
 autem me? ex fide suaviuet a cre-
 dit in me hoc est crededo tendit i
 me (nō morietur in eternū) qz a
 si corporaliter morit ad temp? nō
 tanē morit sic vt in eternū mori-
 atur. Sic em moriūtur damna-
 ti in eternū vt nūq̄ p. moriātur.
Joh. viii. Si q̄s sermōez meuz
 seruauerit nō gustabit mortē in-
 eternū. Joh. iii. vt ois q̄ credit i
 ipso nō peat sed habeat vitā et
 nam Osee. xiiij. de manu mortis
 liberabo eos de morte rdimā eos
 (credis hoc?) eliat ad hāc p. f. s.
 etam fidem. asensū cui fidei nil est
 impossibile impetiare Mar. ix.
 si potes credē omia possibilis sūt
 tibi Math. xvij. si habueritis fi-
 dem sic granuz synapis a di. m.
 huc tol. a mit. in mare a nichil
 impossibile erit vobis (ait illi) hō
 in fide p. f. etam p. bat. asensū iam
 sufficient p. erudicōnem eleuata
 (vtiqz dñe.) Math. xv. Q̄ muli-
 er magna ē fides tua fiat tibi sic
 petisti a explicat hāc fidē dicens
 (ego credidi) firmiter credēs a
 simpliciter cōfites (qz tu es) qui
 in natura hūana latet (xps) vn-
 ctōne deitatis vnct? (filius dei) a
 p. natus a nō omia secula (q̄) na-
 tus ex muliere v. gine fact? s. b. le-
 ge (in hūc mundū) visibilē (v.

nisti) p. carnis assumpcōez a hec
 est fides p. f. a q̄ntū ad hunc arti-
 culū a ideo ipsa vlteri? ad fidem
 nō instruit Math. xvi. tu es cri-
 stus fili? dei viui a ideo sic petro
 isti? asessionis dantur clauēs a
 quas nō p. ualent p. te infer. ita
 claustra mortis q̄ defunctum de-
 tinebāt adūsus istaz fidē nichil
 potuerūt. s. defunctum quē absor-
 buerāt reddiderūt p. s. Cōtruit
 portas ereas a vctes ferreos con-
 fregit. suscepit eos de via iniqui-
 tatis sue. (Et cum hec dixisset) ter-
 ciū ē in quo oñditur deuocō mar-
 the. qz nō sola voluit eē in solā-
 ciōe dei. s. a sororez vocat vt secu-
 consolet a hoc est: a cum hec di-
 xisset: apud dñm f. d. liter deponēs
 sue fidei asessionē (abijt) a dño
 vt eā soroz asolaretur (a voca-
 uit mariā) que dñm sedebat (so-
 rozē suam) Ysa. xl. Loquimī ad
 cor ihersalē a aduocate eaz Apo-
 calips. vlt. qui audit dicat veni
 (silēcio dicēs) qz nō decz muliēs
 clamosas esse adhuc autē quia
 iudei pntes erant a noluit vt au-
 dirent ne p. eos p. n. a ihesu denū-
 ciaret Ysa. xxx. In silēcio a spe
 e. f. v. Tren. iij. Bonum ē p. sto-
 lari cum silēcio salutare dei (ma-
 gister adest) Mala. iij. ecce v. it
 a quis poterit cogitare diē aduē-
 tus ei? (a vocat te) q̄uis enim
 non sit scriptū tam ex impio dñi
 intelligit marthe eē inuēctuz. qz

noluit q̄ iudei infideles gaudio il-
lius visitacōis intereēt vocati-
qz vocacōe dñi non erant digni.
Mala. iij. Statim v̄iet dñator
quē vos queritis qz ille vere ē do-
min⁹ q̄ vite et mortis habz ptatē
(Illa autē vt audiuit) Tangit
hic deuocōez marie. dicitur autē
hic tria. scz deuocō in occurrēdo.
cōpassio iudeoz in comitādo et fi-
des p̄fecta in adorādo. In p̄mo
duo sunt scz q̄ uelocit occurrat et
locū in quo occurrat describit di-
cit ergo Illa maria scz: vt audi-
uit: hoc ē post q̄ a martha nūciū
de vocacōe accepit (surrexit) a q̄
etē cōtemplacōis (cōto) p̄ desiderij
uelocitatē. p̄s. Viā mādatoz tu-
oz auar. cū di. cor. in. p̄sa. xl. cur-
rent et nō laborabunt uolabunt
et nō deficient (et uenit ad eum)
Ysa. xxvi. Anima mea desidera-
uit te in nocte s̄ et spiritu meo in
precordijs meis de mane vigila-
bo ad te. p̄s. Qñ ueniā et appare-
bo an̄ faciem dei mei. (Nō dū enī
ueneāt ih̄s i castellū) vt ex distā-
cia loci ubi occurrerūt pbaretur
deuocō feminaz sanctarū (Ued-
erat adhuc in illo loco) stans et
expectans (ubi ei occurrerat mar-
tha) p̄sal. Inuenim⁹ eā i cāpis
filie **Cant. ij.** ego flos campi in
latitudine enī cāpi extra iudeos
paganorū incolās se p̄signauit
uocatur. a pagis enim pagani
uocantur Itē eciā extra portam

passus ē **Web. xij.** Ihs vt facti-
ficaret p̄ suum sāguinē populuz
extra portam passus ē. exeam⁹ er-
go ad eum impropū eius portā-
tes (iudei ergo qui erant cū ea in
tomo) describitur hic comitācia
cōpacenciū et illi erant iudei uici-
ni et amici et cognati q̄a nobiles
erant qui uenerant ad tomū eius
(et cōsolabantur eam) **Job. ij.**
Condixerant enī sibi vt pariter
uēmetes uisitarēt eum et cōsolare-
tur **Item. xix.** Eram merēcium cō-
solator (cū uidissent maria) tri-
stem (qz cito surrexit et exiit) desi-
derio occurrēdi. p̄s. Quis dabit
michi p̄nas sicut colūbe et uola-
to et requiescā. **Ysa. lx.** q̄ sūt h̄ij q̄
vt nubes uolāt et quasi colūbe ad
fenestras suas. qz feruenti deside-
rio om̄is uelocitas tarda uidetur
(secuti sunt eaz: maria: dicētes)
cōpacendo et **Job. xxx.** Flebam
quondā sup eo qui afflictus fue-
rat (qz vadit ad monumentū vt
plorz ibi) **Gen. l.** Bēcēs ioseph
p̄rem suum eē mortuū ruit super
faciem eius flens et osculans euz
talem enim affectum uoluit deus
impendi sanctis patribus vt sci-
retur q̄ utilis fuit uita eorū cui⁹
p̄uacō tanto luctu plorabatur
(Maria ergo) magdalena (cuz
uēisset) extra castellū (ubi erat
ih̄s) expectās ad se uēmetes soro-
res ondens fidei sue deuocōez (vi-
des cū cecidit ad pedes ei⁹) p̄na

adorans eū in recognitiōez sue di-
uinitatis p̄. **Cor-xiiij.** **C**adēs in
faciem p̄nūciāuit q̄ vere de? in
vobis sit. p̄s. **A**dorabim? in loco
vbi steterūt pedes ei? (**q̄ dixit ei**
dñe si fuisses hic) **I**dem q̄d dixit
martha eadē fide q̄ simili deuotiō-
ne (**frat me? nō fuissz in ortuus**)
qm̄ p̄nūciā vite locū mors habe-
re nō potest. p̄. **Cor-xv.** **A**bsorp-
ta est mors in victoria q̄ ē sēsus
ac si dicat aliqua indignitas no-
stra tuā demeruit p̄nūciā q̄ ideo
mors ingressuz ad nos habē po-
tuit. q̄ p̄pter nostrz aliquod ma-
lum meritū tu elongatus a nob̄
fuisti. **Tren-p.** **I**darco ego plo-
rans q̄ ocul? me? deducens lacri-
mas. q̄ longe fact? ē a me cōso-
lator conūtens animā meā (**I**he-
sus ergo vt vidit.) **T**angit hic
mod? quo im̄xiatū est miracu-
lum. tāgūtur autē hic tria. com-
passio plorāciū q̄ plangētiū de
functi amicorū quib? cōpassus ē
dñs. edificaciō astāciū. q̄ dispo-
sitiō loci sepulchri visi a dño. **I**n
p̄mo horū dicit tria. lacrimaciōez
ex compassione. q̄stionem de loco se-
pulchri ex suscitādi volūtate. q̄ fre-
mitū q̄ turbaciōez suūpsi? ex mor-
tis horre. dicit ego: ih̄s ego vt vi-
dit: affcū hūano q̄d añ nouerat
ex datatis v̄tute (eā plorātē) ma-
riā q̄ eū diligebat q̄ iō diligebat
ab eo **Luc-vij.** dimittūtur ei pec-
cata multa q̄ dilexit multū (q̄ iu-

deos) **amicos eius (qui erāt euz**
ea) i dolore (plorātes) **Gen-vi-**
ta. **d**olore cordis intrīsec? **O**see
xi. **P**enitudo mea turbata ē in
me (infremuit spū) **I**nfremē spi-
ritu ē fremere dolendo int? in spū
q̄ spaciendo **Gen-xlv.** nō se pote-
rat vltra cōtinere ioseph multis
corā astantib? . sic enī iste verus
ioseph humanū demonstrans af-
fectum q̄ veraz naturaz possibilez
in luctu amicorū **Gen-xlv.** **E**leua-
uitq; vocē cum fletu quā audie-
rūt egiptij om̄isq; dom? pharao-
nis (q̄ turbauit semetipsum) q̄
cōtra racōez in ipso null? motus
fuit q̄ ideo molestia eū nō viciat. s̄
ipse in se turbaciōez fieri voluit:
vt humanū oñderet affectuz ad
amicos **Gen-xliij.** cōmota q̄ppe
fuit viscera ei? sup fratre suo (q̄ di-
xit vbi posuistis eū) iā incliatus
ad volūtatem suscitādi vt lumen
sōs oculos dirigerz ad mortuuz
q̄ sic suscitaret eū **Act-xiiij.** **I**n-
spiciā ōnes dormiētes q̄ illumina-
to ōnes sperantes i dño **Mich-**
vij. **D**um sedeo in tenebris dñs
lux mea ē iram dñi portabo quo
mā peccati ei. **D**ic vocauit ad p̄-
mum in pctis mortuuz **Gen-iiij.**
dicens adā vbi es? audiui domi-
ne vocem tuā q̄ timui eo q̄ nud?
eēm q̄ abscondi me quasi in spelū
ca sepultū (**D**icunt ei) intercesso-
res eius (dñe veni q̄ vide) veni p̄
compassionem accedens q̄ vide

tenebras miserie subleuās **Exo.**
iiij. Videns vidi afflictōem popu-
li mei qui est in egipto ⁊ gemitū
eius audiui **Vsa.** lxiiij. Nunquā
sup hijs continebis te ⁊ tacebis
⁊ affliges nos vehe n enter (**Et**
lacrimatus est ih̄s) p̄s. **Fuerūt**
michi lacrimae meae panes die ac
nocte. **Tren.** p̄mo. **Ploras** plora-
uit in nocte ⁊c. **Luc.** xix. **Videns**
ciuitatem fleuit sup illam dicens.
q̄ si cognouisses ⁊ tu magis ei
vt dicit **Ihero.** Fleuit miseriam
cōditionis humane q̄ mortem
amicū **Ihero.** ix. **Quis** dabit ca-
piti meo aquā ⁊ oculis meis fon-
tē lacrimarū ⁊ plorabo die ac no-
cte interfectos filie populi mei.
(**Dixerūt ergo iudei**) **Tangit** ar-
cūstancūz ex pietate sua edifica-
cōem p̄mo autē tangit edifica-
cōne bonorū dicentiū (**ecce quomō**
amabat eum) hoc est quāta pie-
tate. hic est eixerus amicitie affe-
ctus affligi in malis amicū **Osee**
xiiij. **Diligaz** eos spontanee quū
auerfus est furor me⁹ ab eis. **Jo-**
h̄a. xv. **Vos dixi** amicos q̄ que-
cūqz audiui a patre meo nota fe-
cī vobis (q̄dā at̄ dixerūt ex ipsis)
minus bñ affectis circa fidē ma-
iestatis eius (**nō poterat**) **Glosa**
potuit sed noluit q̄ plus est mor-
tuum suscitare q̄ ne moreret fa-
cere. vñ etiā dubitādo p̄ modū
q̄stionis hoc p̄ponunt ⁊ allegant
potēciā ei⁹ in miraculis (**hic qui**

aperuit oculos cecū nati) **Joh̄a.**
ix. **Ego** in iudiciū veni in hunc
mundū vt qui nō vidēt videant
⁊ qui vidēt cecū fiāt (**facere**) p̄ser-
uando a morte (**vt ⁊ hic**) scilicet
hic lazarus (**non moreret**) min⁹
em̄ est p̄seruare euz a morte qui
vuit q̄ reddere ⁊ restituē mēbz
quod iam perijt ⁊ hoc mō carna-
les argumētabant qui virtutez
eius limitatā eē putabant ⁊ facili-
us facere q̄d min⁹ est q̄ id quod
maius est ⁊ hic est error. vñ **Aug-**
ustin⁹ qui voluit facere vt moe-
retur plus factum est vt mortu⁹
suscitaret. per hoc em̄ pbatur q̄
euz quē amabat mori nō p̄misit
nisi dispensatue ⁊ mortuum su-
scitauit in declaracōem sue gloie
Osee. xiiij. **O mors** ero mors tua
morsus tuus ero ferne (**Ih̄s at̄**
rursus fremens in seipso) fremē-
bat extra sonum lugentis em̄it-
tens turbatur intus misera; cō-
ditionis humane considerans in
quā icidit ex peccato ⁊ rursus la-
crimatur que lacrimae de interio-
ribus ad exteriora prorumpūt.
Job tercō. tanq̄ inūdātis aque
sic rugitus meus. ij. **Regū.** xvij.
Rex fleuit ⁊ sic loquebat vades
absolon fili mi absolon quis mi-
chi det vt moriar p̄ te fili mi ab-
solon (**venit ad monumētū**) hac
motus misericordiae ⁊ impulsus
p̄ passione **Quert** **Criso.** q̄re nō
absēs curauit sic supra **Job.** iiij.

filiū reguli rñdet qui absens cu
 rasset nō constaret p̄ ipsū factum
 miraculū a ideo ueniens a presēs
 curauit. Et qđ dicit de filio reguli
 hoc factū fuit ad erudiendā ele
 uandā ad fidē reguli incredulita
 tem. **S**z adhuc obiat. qz **Ysa**
ye. xliij. dicit **N**on erit tristis ne
 qz turbulētus. h̄ ad hoc dicendū
 ē sicut sepe rñsum ē qđ est tristitia
 passio. a tristitia p̄passio sicut di
 cit **I**heronim⁹ p̄passio ē que affi
 cit naturā h̄ nō abiāt racōnem a
 hoc cecidit in xp̄m qui uere a ve
 ram habuit naturā humanā **E**a
 autē que passio ē alterat naturā
 a abducat a eiat racōem a hoc in
 xp̄m nō cecidit a de illa dictū **Ysa**
ye intelligit. **H**ec extra hoc itē
 obiat. qz h̄ dicitur turbauit se
 metipm. ergo uidet qđ turbatus
 fuit intus et nō est turbacō nisi
 qñ racō obnubilat. ergo racō a
 luce sua abducta fuit. qz ōne qđ
 turbatur quietē amittit a sereni
 tatem. **A**d hoc autē iterū h̄m **I**he
 ronimū est dicendū qđ falsū suppo
 nitur i obiectōne qz turbacō p̄
 passio racōnis sermitatē non im
 pedit nec abducat. **S**z affiat sen
 sibile animā in sensū doloris uel
 cōpassionis. **E**t si q̄ritur q̄re tūc
 uocatur turbacō. dicendū qđ sere
 nū sensibilis ē in cōtinua iocūdi
 tate dulcedinis a affectio strarij
 illā turbat sermitatē. **S**i autem
 q̄ritur utrū hoc turbacō ad racō

nem deuenit. dicendū qđ ad rōis
 iudiciū deuenit a ad ordinē quia
 nihil p̄ter racōnis ordinē potuit
 eē in xp̄o. h̄ affectus eius fuit i ra
 cōne est in natura eius qđ erat
 passibile a ex hoc nihil seq̄tur in
 cōueniens. a qz a racōne ordina
 ta fuit ideo dicit qđ semetipm se
 ipm turbauit hoc autē alibi a no
 bis determinata fuit. **A**ttende autē
 qđ p̄mo fremit a turbat. scđo d̄
 qđ lacrimatur. a terco qđ iterū fre
 mit h̄ nō dicit qđ turbetur. p̄mo
 em̄ docet fremitū ad cordis cōpū
 ctionē a turbacōnem. **J**obel. ij.
Conuertimini ad me in toto cor
 de uestro in ieiunio a fletu a plā
 ctu. ecce fremit⁹ a scindite corda
 uestra. ecce turbacō cōpunctiōis
 scđo lacrimat ad delicti expiacō
 nem a ablucōem. **P̄s.** Lauabo p̄
 singulas noctes ledū meū lacri
 mis meis stratū meū rigabo. ter
 cio fremit ad indignacōem reliq̄
 arum p̄cti **A**bacuk. iij. **P̄s.** In
 fremitu cōculcabis terrā hoc est
 fumantē terrenitatem in uapore
 peccati. **I**n furore hoc ē indigna
 cōne cōtra peccatū obstupefacies
 mōtes hoc ē supbie tum oēs qb̄
 cōtemnitur p̄ceptor a p̄cepta. et
 sic armatus cōtra peccatū uenit
 ad monumētū eius qui ē fuscitā
 dus. vñ glosa. **F**remas a tu in te
 si vis reuiuiscere. attende etiā qđ
 ter dñs fleuisse legit. **L**uc. xix. su
 per ciuitatez uanitatis fleuit. **h̄**

sup lazari fuscitacionez. fleuit in
passione in sui sacrificij obla-
cione p totū mundi redeimpcoe do-
cens nos deflere p cti occasione q
ē mūdi vana concupia. docēs nos
deflere puacionem vite q est vite
eteme p sepacionem a deo carēcia-
docens nos flere in deuocōe oraci-
onis cū offerim? deo spm tribu-
latū. De pmo Lu. xix. vidēs dñs
ciuitatē iherlm fleuit sup illā ps.
Sup flumina babilōis illic se-
dim? et fleuim? dū recordaemur
spō. De secūdo Job. xi. lacrima-
tus ē ihs Job. xvi. facies mea in-
tumuit a fletu et palpebre mee
caligauerūt. De tercio Heb. v.
In dieb? carnis sue pces suppli-
cacionesq; ad deum cū clamore va-
lido et lacrimis offerēs in omib?
exaudit? ē p sua reuerēcia Ysaie
xxxviii. audiui oracionez tuā vidi
lacrimas tuas Osee. xii. fleuit et ro-
gavit eū Adhuc attēdēdū q do-
min? tres mortuos suscitauit vnū
i domo puellā. vnū i porta citatis
corā turba filiū vidue. terciū i se-
pulchro qterduanū qd figt tria
gna pctorū. mortu? ei i domo fig-
ficat pctm i cordis delcācōe et cōse-
su. mortu? at i porta citatis figfi-
cat pctm i ope qd p organa sēl?
in scādaliū pcedit primoz. terci-
us at figficat pctm in cōsuetudie
qd iā fetz et oppssuz mole pōdera-
ta male cōsuetudis. De p. sap. xv
iiij. et Exo. xii. neq; enī erat dom?

in q nīacerz mortu? De. ij. ysa. 3.
ruit ppls vir ad virz vn? qsq; ad
primū suū De tercio dī i ps. sepl
cluz patēs ē guttur eoz. Math.
xxiii. filies seplchris dealbatis q
foris vidētur hōib? speciosa. In-
tus aut plena sūt oī spurācia qz
ab oī pctō pt fuscitāe de? et potēs
ē grā dei. ysa. xxvi. viuēt mortui
tui intfecti mōi rēurgēt. Erat at
spelūca) tāgit hic seplchri dispo-
sicionē. Qz at dicit: erat at spelūca:
ideo dicit ne suffossuz seplchru
putaret in quo alius viu? subin-
trauerit vt sic sophisticiū mira-
luz crederet et q dicit (et lapis)
gradis (supposit? et) ideo dicit ne
alius sup? lapide remoto subin-
trisse credat. spelūca aut h̄ bara-
trū figt desperacōis in eo q spūa-
liter ē mortu? Prou. xviii. impi?
cum in pfundū venerit pctōz cō-
tēmit. ysa. xxiii. Formido et fouea
et laqus sup te qui habitator es
terre formido cōscie ad apicnduz
fouea baratuz desperacōis ad ab-
sorbedū. laq? vt? sentēcie fina-
lis ad in pēnis tenendū et lapis
superposit? vt expirare fetoz non
posset qui in morte spūali ob-
duracōem signat cordis ad non
penitendū. Treñ. iiij. Lapsa est in
lacum vita mea et posuerunt lapi-
dem sup me. ij. Re. xviii. Tumu-
lum lapidū posuerūt sup absalō
mortuū Heb. iiij. vt nō obdure-
tur quis ex vobis fallacia peccati

P̄s. Nolite obdurare corda v̄ra
 (Ait ih̄s) hic tanguntur ea q̄ ad
 huiusmodi faciūt p̄fectōem di
 uiditur autē hec p̄s in quatuor
 p̄tes in quarū p̄ma oñditur qz
 is q̄ suscitand⁹ est vere ē defūct⁹
 et corrupt⁹ in secūda p̄ponit su
 scitandi mod⁹ ibi: ih̄s autē ele
 uatis oculis in tercia p̄ponit susci
 taciōis effect⁹ ibi: et statim p̄dit. i
 q̄rta autē et vltima p̄ponit h̄s mira
 culi fruct⁹ ibi: multi ego ex iude
 is et c. In p̄ma h̄az tangunt q̄tu
 or scz demōstratio defuncti fetidi
 p̄ lapidis sublacōez vt p̄us vide
 at corrupt⁹ et sic idē sciat suscita
 tus et n̄ alit̄ In secūdo p̄ suggesti
 onē marthe oñditur eē corrupt⁹
 et ideo fetid⁹ In tercio oñditur i
 h̄is maior gl̄a in visa suscitaciō
 ne In quarto p̄ponit sublacō la
 pidis vt corrupt⁹ om̄ibus oñda
 tur ad miraculi cōmendaciōez di
 cit ergo (tolлите lapidē) vt om̄es
 videat fetidū mortuum et corrup
 tū ad hoc em̄ fetet s̄m litterā vt
 om̄es corruptū oculata fide vide
 rēt s̄m autem misterium signi
 ficat ablacōem obduraciōis cor
 dis qui a dño est suscitand⁹ Eze
 ch̄ xxxvi. auferaz a vobis cor la
 pidē et dabo vob̄ cor carneū hoc
 etiā signat vt dicit gl̄o. on⁹ vete
 ris legis eē remouendū et grām
 eē p̄dicandā. ij. Cor. iij. nō in ta
 bulis lapideis s̄ in tabulis cordis
 carnalibus (Dicit ei martha so

roz eius qui mortu⁹ fueāt) h̄s di
 cit vt oñdatur vt illa defuncto ta
 lia nequaquā dicerz nisi vera eēt
 (dñe iaz fetet) eo qz itus corrup
 tus est (q̄druidan⁹ ei ē) tātū ei
 tēpus in terra calida magnā in
 terioz adducit corrupciōez In te
 rioribus em̄ corruptis non ē pos
 sibilitas aliq̄ ad vitā qz interioā
 sūt vasa vite et nō exteriora in q̄
 b⁹ forte adhuc figurā mortu⁹ te
 nuerat. p̄sa xiiij. Sic samie pollu
 t⁹ et obuolut⁹ In mortuo at̄ spū
 aliter signat fetoz malū odorem
 opimōis. Quadriduanū em̄ eē
 est in delectaciōe et sensu et cōple
 ta volūtate que sūt vna dies mor
 tis. secūda autē mala opaciō. ter
 cia vero in corrupciōe aliorū p̄pa
 laciō. q̄rta autē cōsuetudinīs ob
 duraciō. Jobel. ij. ascēdet fetoz ei⁹
 et ascēdet putredo ei⁹. Amos. iij.
 Ascendere fecit fetorez v̄rū et pu
 tredinē castroz v̄rōrum ad naēs
 v̄ras et non estis reuerfi. hoc autē
 dixit martha et nō maria qz acti
 ue plus cōpetit curam habere cūsi
 om̄is animaz q̄ contemplatiue.
 (Dicit ei ih̄s) Tercū est in quo
 oñditur qz totū hoc ordinat̄ ad
 gloriā dei manifestandā (nonne
 dixi tibi) supra paz (qui si credi
 deris) q̄a nichil ē impossibile cre
 deti Luc. xvij. et Mar. nono (vi
 debis gloriā dei) qz hoc totū or
 diat̄ ad gloriā miraculi et hoc iō
 volui p̄mū fieri. Jobānis. ij. vt

manifestetur opa dei in illo **Eccā.**
xxxvi. Glorifica manū et brachiū
dextrū **Joh. i.** Vidim⁹ gloriā ei⁹
glam q̄ h̄migeit a prē (**Tulerūt**
ēgo lapidē) vt om̄bo disposicio
defūcti reuelaret p̄ s̄. **Notū** fecit
dñs sa. su. an. g. re. iu. suā (ihs
fus at) h̄ sc̄do dic̄ fuscitādi mo
dū. **Dicitur** aut̄ duo. s. cōcordia
filij ad prēm in opib⁹ miraculo
rū et vox h̄ns virtutē fuscitādi **Di**
cit ego in p̄mo lxx̄ q̄tuor. oculo
rū ei eleuacōe oñdit q̄oia sua re
fert ad prēm. **In** sc̄do de h̄ qd̄
f̄m h̄uānā naturā a prē h̄z gr̄as
agit **In** t̄cio c̄tudiez oim̄ q̄ ope
rari vult faciēda oñdit. **In** q̄rto
finē hui⁹ gr̄ciarū actōnis apit.
Dicit ergo ihs̄ autes̄ auctor salu
tis (eleuatis ocul⁹) vt se et sua ad
prēz dirigē se oñderz (surfū di.)
in celū vt oñderet se in nullo cele
stib⁹ obuiaē. **ij. palipo. xx.** Hoc
solum habem⁹ residui vt oculos
nr̄os dirigamus ad te **Joh. xvi.**
Ad dñm stillat ocul⁹ meus **Dan. x.**
ij. Que flēs suscepit ad dñm eāt
ei cor ei⁹ fiducia h̄ns in dño (pa
ter gr̄cias ago tibi) p̄. **Tessa. v.**
In om̄ib⁹ gr̄cias agite (qm̄ au
disti me) **Heb. v.** **In** om̄ibus ex
audit⁹ est p̄ sua reuerēcia. **Joh.**
ij. **Pr̄** amat filiū et om̄ia dedit ei
in man⁹ et iō filiū semp̄ audiuit
qz̄ fili⁹ nō fecit in ope redēp̄ciōis
m̄si qd̄ pr̄ p̄ordinauit (**Ego** aut̄
sc̄iebā) ab et̄no (qz̄ semp̄ me au

dis) et oñdit miraculi c̄tudine
oñdit em̄ in h̄ qd̄ non tm̄ habuit
pt̄atem faciēdi qd̄ volebat h̄ ec̄ā
sc̄iam qd̄ factur⁹ esset an̄q̄ facerz
Joh. vi. Ipse em̄ sc̄iebat qd̄ eēt
fai⁹ (**Propter** ip̄lm̄ q̄ cr̄uistat
dixi) apit q̄re sic gr̄as agit qz̄ ad
nr̄e fidei edificacōnem. **Joh. ij.**
Apud prēm aduocātū habem⁹
ih̄m xp̄m iustū et ipse ē p̄piciacō
p̄ p̄ctis nr̄is **Rō. viij.** **Xps** ih̄s
q̄ est ad dextrā pr̄is q̄ ec̄ā int̄.
p̄ nob̄ (vt credāt) virtutē tuā i
me vidētes (qz̄ tu me misisti) ad
volūtātē tuā in mūdo pagendā
Eccā. xxxvi. **In** asp̄cū nr̄o maḡfi
cabis in illis vt m̄gnificēt te sic
et nos cognouim⁹ te. **Ysa. xl.** **Vi**
debit om̄is caro p̄ter qd̄ os dñi
locutū est et **Luc. iij.** **Videbit** ois
caro salutē dei mei (h̄ cū dixissz)
hic ostēdit vocē que fuscitādi h̄z
virtutē. **Dicit** aut̄ (vocē m̄gna)
p̄ci⁹ virtutē q̄ clamoris int̄cō
ne (clamauit) p̄s. **Laborauit** cla
mās rauce facte sūt fauces mee. h̄
vox dr̄ vox tube p̄. **Thess. iij.** **In**
vocē arch̄gelic̄ in tuba dei descē
det de c̄. et mor. q̄ in xp̄o sunt. et̄
(lazaerem foas) **Loq̄tur** sic ad
vīuū qz̄ ipse ē cui oia vīuūt et cui
nō peūt moriēdo corpa h̄ mutāt
in meli⁹ **Rō. iij.** **Vocat** ea q̄ non
sūt tanq̄ ea q̄ sūt vocat at̄ noiati
i signū gr̄e **Exo. xxxij.** **Temp̄** vo
caui ex nomine. et̄. vocat ad se in
signū familiaritatis et clemencie

Math. xi. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos. vocat extra claustrum sepulchri ut sciat se vocari ad libertatem. **Gal. v.** vos in libertate vocati estis fratres in tantum ne libertatem vestram in occasione detis carnis. sic ergo iam incipit impleri quod dixit **Job. v.** venit hora et nunc est quoniam omnes qui in monumentis sunt audient vocem filii dei etc. **Lu. vii.** adolescens tibi dico surge. **Math. ix.** tabita cum hoc est puella surge. Obiciunt tamen hic ut dicit **Crisostomus.** heretici arriani dicentes. quod non virtute propria sed virtute orationis suscitavit lazarus et sic inferior est patri a quo hoc impetravit per orationem. Sed ad hoc respondet **Crisostomus.** quod ex littera hoc ostenditur non esse verum. sed in oratione ostendit quod ad patrem sicut dictum est omnia dirigit et hoc patet quod nemo gratias agit de hoc quod adhuc non recepit. Christus autem hic ante miraculum gratias agit. adhuc autem nemo scit an orationem se ex auditu esse. Christus autem ante orationem se esse ex auditu dicit. adhuc autem nemo scit se semper fore exaudientem et hoc etiam Christus hic dicit. patet ergo quod virtute propria suscitavit et ideo dicit. veni foras. non dicit rogo pater ut eum resuscites. sed ista fecit ut diximus ut se recordem patri in omnibus demonstraret. (Et statim perdit) Tagitur hic miraculi quod fecit dominus effectus. dicuntur autem

tria. scilicet quod perdit. qualis perdit. et quibus solvendis exhibetur. De primo dicit statim. quia sic dicit **Gregorius.** Rescit tarda reus molimur spiritus sancti gratia. in hoc enim differt miraculum ab eo quod paulatim fit per naturam. statim perdit. (qui mortuus fuerat) ad vocacionem domini. **Job. xiiij.** Vocabis me et ego respondebo tibi. o. ma. tu. po. dex. (ligatus pedes et manus in stipes) ut sciatur idem esse in eis de pamentis quibus erat sepultus et ideo addit. (et facies eius sudario erat ligata) quae signa cognoscebant quod eum sepeliebant. **Opulenter** autem quando dominus per gratiam suam hominem a morte suscitavit adhuc ligatus est ad penam expiationis. pedes autem sunt affectus et intellectus et horum ligamentum difficultatem significat cognoscendi verum et amandi siue volendi bonum. manus autem signant potestatem operandi opera virtutis et harum ligatio signat difficultatem ad opera virtutum. sudarium autem super caput signat velamen faciei anime ad contemplationem celestium. **Iste enim** sunt reliquae peccatorum in quibus homo est etiam postquam resurgit a peccato per vitam gratiae remissionis peccatorum. **Proverb. v.** Fumibus peccatorum quisque obstringitur. **Ysa. v.** Ve qui trahitis iniquitatem in funiculum vitatis et vinculum plaustrum peccatorum. **Dominus** difficultatibus ligatus homo et permanens in peccato non dissolvitur

h̄ sententia fert̄ in eū qua dicit̄
Math. xxij. Ligatis maib⁹ ⁊ pe
dibus picite eum in tenebras ex
teriores ibi erit fletus ⁊ stridor
dencū. Similit̄ sudariuz nō au
fertur a cordib⁹ eorū qui a peccō
nō resurgūt. **ij. Cor. iij.** velamen
est positū sup̄ cor eorū. **Deb. ix.** h̄
signante spūsando nō dum ꝓpa
latā eē viam scōꝝ (dicit̄ eis ih̄s)
discipulis suis quib⁹ in petro di
xit quodcūq; ligaueris sup̄ terrā
erit ac. **math. xvi.** (Soluite eū)
hoc est ministeriū sacerdotū. xps
enī a morte absoluit ligando ad
penam expiatiōis quā nō det̄ mi
nauit. Sacerdotes at̄ ligāt ad pe
nā satisfactōis absoluetes a peā
pene qua ligatus ad eos prodit̄
Math. xxi. soluite ⁊ adducite m̄
qz tamē nō soluūt aliquē nisi ꝓ?
eum ligēt ad satisfactōem. qz per
satisfactōem in vsu bone opacio
nī soluūtur vincula difficultatū
ad opandū ⁊ intelligēdum ⁊ vo
lendū ⁊ contemlandū. ideo dicit̄
Ysa. xlv. vincdi manūis ꝓgēt ⁊
te adorabūt teq; deꝓcabūt. ꝓs.
Ad alligādos reges eorū in cōpe
dib⁹ ⁊ nobiles eorū in manūis
ferreis. **Ferz** enī domat ⁊ finilit̄
eciam pena satisfactōis inuincta
a sacdote ⁊ qñ sacerdos ligat ali
quē illa pena statim absoluit eū
a pena difficultatum predictarū
hinc est qd̄ domin⁹? **Luce. xvij.** di
xit leprosis iam mūdatis. **Ite** on

dit eos sacerdoti. ⁊ **Math. viij.**
Vade ostende te sacerdoti ⁊ offer
munus quod cōstituit moyses i
testimonium illis. **Beda** dicit̄ po
tuit ligamenta soluere qui mor
tuum suscitauit. h̄ ꝓpter vmitatez
eccē ⁊ indiuiduā caritatez dixit
ministeris: soluite eum: quia sine
vmitate catholice fidei ⁊ caritate
sacditati eccēstie pctā nō soluū
tur (⁊ finite abire) liberum i vin
culis. tamen obediēcie catholice
ecclesie ne amplius peccet custo
ditum. **Luc. vij.** **Fides** tua te sal
uam fecit vade in pace. dixit aut̄
hoc ne putetur fantastice surrex̄
se. sed vere quādo libertatem sui
haberet ad oꝓeā vite. **psalmista**
Laqueus cōtrit⁹ est ⁊ nos libe
rati sum⁹? (**Multi ergo ex iudis**)
Tangitur hic fructus miraculi.
primo in deuotis ⁊ secundo in in
deuotis. dicit̄ ergo: multi ergo ex
iudeis: quia non omnes (qui ve
nerant ad mariam ⁊ martham)
sorores causa consolacōis (⁊ vi
derant) mirabilia (que fecit ih̄s)
Job nono. Qui facit magna et
inscrutabilia ⁊ mirabilia quo rū
nō est numerus (crediderunt in
eum) **Actuum. xij.** **Crediderunt**
quotquot erant ꝓordinati ad vi
tam eternam ⁊ istis signum fuit
causa salutis (Quidā autē ex ip
sis) iudeis inuidi ⁊ exploratores
existētes qui falsa simulacōe d̄so
laciōis venerāt vt explorārēt xꝓ;

qz sepe illuc venire consueuerat ipse
 et discipuli Gal. ij. ppter subintro
 ductos falsos fratres qui subintroierunt
 ut exploraret libertatem nostram quam
 habemus in christo ihesu (abierunt) in
 uiam erroris (ad phariseos) ma
 lignos et inuidos (et dixerunt eis)
 tristi uultu ac lacerato corde (quod
 fecit ihesus) quod in hoc tam magifico fa
 cto multum confusi fuerunt et sic iu
 sti magnalia christi predicauerunt **Ysa.**
xij. **Notas** facite in populis ad
 uenciones eius memetote quoniam ex
 cellsum est nomen eius (**Collegerunt**
ergo) **Hic** tangit persecucionem factam in
 christum propter miraculum diuidit autem
 hoc psalmus in quatuor partes. in prima
 de infectioe domini querit consilium et
 consilium colligit. in secunda autem
 datur a capha consilium et pro
 fito eorum satisfacies et saluti omnium
 expediens ibi: unum autem ex ipsis: in
 tercia autem omnium unanimis con
 sensus fit ad consilium illud proficie
 dum ibi: ab illo ergo die: in qua
 ta et ultima parte ostenditur qualiter
 studet proficere in ope quod malo con
 silio deliberauerat ibi: querebant er
 go ihesum: **Prima** harum partium subdi
 uiditur in quatuor. in quarum prima
 consilium colligitur. in secunda con
 silium in omnium consilio querit et ra
 tio quod de hoc fit ipsius necessarium con
 silium allegat. in tercia ratio am
 fionis obediencie populi ad christum
 conuersi proponitur. in quarta timor
 quem ad romanos habebant deseri

bitur **Dicit** ergo: **Collegerunt** er
 go (pontifices) in quibus fuit auto
 ritatis preeminencia (et pharisei) qui
 alios excellere signis religionis
 ut ex zelo boni facere uiderentur.
Isti ergo collegerunt (consilium) con
 silium a consilio dicitur quod consiliati erant
 in unum malum consensum **Ysa.** viij. **Imi**
te consilium et dissipabit loquimini
 uerbum et non fiet. quod nobiscum de
 hoc consilium fuit synagoga sathana
Apo. ij. dicunt se iudeos esse et
 non sunt. sed sunt synagoga sathana
Ecc. xxi. **Stuppa** collecta sy
 nagoga peccatorum. **ps.** **Ro.** iij. **g**
gabo uentacula eorum de sanguini
 bus (aduersus ihesum) **Act.** iij. **Con**
uenerunt in ciuitate hac uere
 aduersus sanctum puerum tuum quem
 uixisti ihesum et fecerunt in eum quecum
 que manus tua decreuit fieri. **psal.**
Quare fremuerunt gentes et popu
 li meditati sunt inania (dicebant)
 querentes consilium **Gen.** xlix. **In** con
 silium eorum non ueniat anima mea.
Ysa. p. **Iniqui** sunt ceteri uestri
 (quid faciam?) ecce inquisicio mali
 consilij in communi proposita. et autem
 uerbum angustiati dicere quid faciam
 uel quid faciem? angustia autem
 hoc puenit ex tribus. scilicet auaricia
 quod lucrum in populo amittere timu
 erunt. unum ille auarus dixit **Luc.** xij.
 quid faciam quod non habeo ubi repo
 nam fructus meos. **Secundo** puenit
 ex timore amittendi amministra
 eorum officij et dignitatis. unum **Lu.**

xvi. dixit villicus iniquitatis videns
se esse destitutum a potestate amissionem
nisi rex domini sui quod faciat quod dominus
meus auferat a me villicacionem. **T**er-
cia puenit ex angustia inuidie que cui
isto in gratia miraculorum florenti iudei
inuidebant **A**ctu. iij. quod faciem?
viri fratres vobis? istis qui quod de notum
signum factum est per eos omnibus bitati
b? i iherusalem manifestum est et non possu-
m? negare **O**ib? istis de causa isti
tristati et restricti et angustati di-
cunt quod faciam? ac si di. in gloria istius?
nos et depaupati et destituti pro-
prios officios et sine gloria apud vobis
nes effici sumus? **P**ap. ij. h? dixerunt
et errauerunt. excecavit enim illos ma-
licia eorum. ps. defecerunt scrutantes
scrutatio (quod h? h?) rone proponit
que necesse sit consilium: quod h? h? (mul-
ta signa facit) que in tanto miraculo
deum esse agnosce poterat adhuc ex-
cecati vobis vocat. ij. **T**hi. iij. hoi-
nes corrupti mente cum fide naufragau-
erunt: multa signa facit: ecce christum
vere facere signa recognoscunt et ideo per in-
uidiam querunt occidere **J**o. iij. **N**emo
potest hoc signum facere quod tu facisti nisi fuerit in
eo. ex hijs enim signis credere debu-
erunt et ipsi eorum corde pessimo occasi-
one ipsi? machinati sunt. **h**eb. ij.
Conestare deo signis et portentis et
varijs virtutibus et spissam distribu-
tionibus? secundum suam voluntatem (si dimittam
in? eum sic) libere procedere miraculato
et assignat h? puritatis ratio ex amif-
sione lucra et dominacionis eorum in populo

et hoc est (omnes credent in eum) et au-
tetur a nobis **J**he. xxxviij. **R**oga-
m? ut occidat homo iste. de indu-
stria eius dissoluit manus viroz bel-
lancium que remanserunt in civitate hac
et manus vniuersi populi loquuntur ad eos
h? isto? in corde angustiauit quod illi
que pugnaverunt per eis loquuntur pro christo i-
cipiebant et ab eis recedebant. **J**o.
xij. videtis quod nichil proficiunt? ecce
mundus totus per? eum abijt (et veni-
ent romani) que edictum posuerunt quod
nulla gens sibi regem vel deum constitu-
at sine autoritate ipsorum (et tollent)
in pena nostre prehepicionis si in regnum
per fauorem populi proficiat (nunc locum)
in quo nos dominamur (et gente) que
nobis modo obedit **P**rou. xxix. que tunc
vobis cito corruet et hoc fecerunt istis
ut dicit **A**ug? quod occiderunt christum
ne locum et gentem amitterent et ex ipso
per tytium et vespasianum romanos prin-
cipes et locum et gentem amiserunt **N**um.
xxiij. veniet in trieribus? de yralia et
supabunt assinos vastabuntque he-
breos et ad extremum etiam ipsi perdu-
tur **M**at. h. xxiij. **E**cce relinquitur
vobis domus? vestra dextera **P**rou. x. que ti-
met ipse veniet super eum desiderium
suum iustis dabit (vnde at ex ipso)
Tagis hic consilij dacio in qua omnes
concordauerunt. dicunt at h? ta: descri-
ptio datus. consilium datum et divina di-
sposicio ordinasset talibus? vbi foret
ref. dicit at: vnde at ex ipso singula-
ris dignitatis et singularis astu-
cie et singularis malicie **E**ze. xxi.

Tu autē pphane et impie dux israel cui? venit dies in tēpo e imitatis p̄finita (cayphas noie) qui inuestigator interpretat qz maior fuit astucie ad inuestigandum qualiter malū cōceptū p̄ficeret Job. v. Ecce hoc ut inuestigauim? ita est qd̄ auditū mente p̄tracta ad hoc em̄ p̄posuit ut oñes in om̄ni hoc mēte p̄ficiendū p̄tractarēt (cum esset pontifex am̄ illius) attēde qz p̄mo cōstituit deus ut vn̄ esset sūmus pontifex cui mortuo ali? succederet. sic legitur Num. xx. de eleazaro qui ipse aaron p̄mo et sūmo sacerdoti est substitutus. deinde crescēte ambicione eoz et nō sustinente p̄cipatum vn̄? fecit dauid ut eēt viginti quatuor sūmi sacerdotes q̄ p̄ vices ministrarēt ne cōtēcio et scisma fieret int̄ eos sicut legitur p̄m̄ pali. xxiiij. vbi sic legitur Diuisit eis dauid hoc est sacerdos de filiis eleazari et abymelech de filiis p̄thamar s̄m̄ vices suas in ministeriū. postea vero qm̄ reuertētes de captiuitate babilonica empti cū fecerūt sacerdotiū sic legitur p̄ Mach. vii. qz alchimus ambiebat p̄cipatum sacerdotij sūmi tūc emerūt a p̄tate publica sacerdotiū siue a regib? syrie siue a romanis et tūc emerūt ad tempus annuū vel plus s̄m̄ qz cū p̄tate p̄ angere potuerūt et tūc p̄pter cognacōem anas et cayphas sacerdo

cū empti am̄istrabant. qz vn̄? erat socer alter? et vn̄? vno āno et alter alio anno am̄istrabat lucz habētes cōe et cōsiliū faciētes in vn̄. āno ergo passiom̄? dominice p̄ncipabat cayphas et h̄ est qd̄ dicit: cum eēt pontifex am̄ illi? Dicit autē hoc trib? rācōibus quaz vna et p̄ma ē ut intelligat qz ex hoc p̄mam rācōem habuit in cōsilio et ideo p̄mū p̄posuit. secunda causa fuit qz vox sua magis autētica fuit et facilius alios in cōsensū attraxit Osee. xiiij. loquēte effraym hoc ē rege babiloniarum inuasit isrl̄ et deliquit in baal Eccl̄. xiiij. Diues locutus ē et oñes tacerūt et verbum illius vsqz ad nubes p̄ducent Tercia causa ē sp̄ualis qz p̄pter figurā qua pontificatus eius pontificatū eccl̄ie figurabat. reuerēciā habuit p̄tificat? synagoge apud deū q̄: us eēt symoniac? et ideo honore pontificij dedit ei de? p̄ferre talem sermōem qui significat? utilitatē passiois dñice. vñ eccl̄a Actu. xxiiij. cū paulus sūmum sacerdotē se iubētem p̄cutē maledixisset excusabat maledictū p̄pter reuerēciam sacerdotij dices nesciebā fr̄es qz sūmus sacerdos esset. Paul eccl̄a p̄ Reg. xix. p̄phetauit n̄ ex vite merito. s̄ p̄ reuerēciā regal? dignitatis ad quā vinctus fuit et hoc ē ergo qd̄ dicit: cum eēt pontifex am̄ illius: (dixit eis) malo quidē animo et

ignorās q̄ verba salutis om̄iū p̄
ferrz (vos nescitis q̄c̄p̄ nec cogi
tatis) more sup̄boz alioz iuenta
vitupādo am̄chilat p̄mo a tūc
suis influere conat̄ cōsiliū. Maie
qūto .v. qui sapiētes estis i ocul̄
vris a corā vobismetēp̄is prudē
tes. Ite .xxix. v. qui p̄fundi estis
corde vt a d̄no abscondatis cōsili
um quoz sunt in tenebris opeā
a dicunt quis nos videt. p̄uersa
est hęc cogitatio v̄ra. p̄s. Rescie
runt neq; intellexēnt in tenebris
ambulant (qz expedit vobis) id
est int̄cōni v̄re (vt vn̄ moriat̄
homo) qui vt dicebant ōnes cō
mouet a nobis auertit (p̄ po
pulo) qui moritur a disperden
d̄ foret si iste p̄ficēt (a) sic mor
tuo illo (nō tota gens peat) per
romanos. Ihere .xi. Dup me co
gitauerūt dicētes. venite mittā
lignum i panes eius a eradam
eum de terra viuencū a nom̄ ei
nō memoret̄ amplius. Gen .xxv
ij. occidam? euz a videā? si p̄fint
illi somnia sua. que em̄ dixerūt p̄
phete de ip̄o somnia reputabant
(hęc autē nō dixit a semetip̄o)
verbū est euāgeliste ostendētis
qz etiā si mala int̄cōe hęc dixerūt
sp̄ū sanct̄? tamē in verbū p̄phete
a filii; inflexit a formauit. vnde
diat: hęc a semetip̄o: hęc ē a sp̄ū
p̄prio sue malignitatis: non di
xit: in ea verbōz significacōne q̄
ptulit (sed cum eēt pontifex am̄

illius) ob reuerēciāz pontificat̄
p̄phetauit hęc est verba p̄phete
ptulit qūis inspiracōem p̄phete
caz nō accepit (qz il̄s) autor sa
lutis (morturus erat p̄ gēte) to
ta iudeorū ne originalis p̄di rea
tu p̄iret. ij. Cor .v. Pro ōmibus
mortuus est xp̄us vt qui sibi vi
uunt iam nō sibi viuunt. h̄ a qui
pro ip̄is mortu? est. Apo .p̄rio
Dilexit nos a lauit nos a p̄dis
nris in sanguie suo (Et nō tū p̄
gente) illa iudeoz. Ma .xlix. Pa
ruz est michi vt resuscites michi
trib? iacob a feces isrl̄ conuertē
das dedi te in lucem genēuz vt
sis salus mea vsq; ad extremuz
terre a hęc est quod sequitur (h̄
vt filios dei) ōnes in toto mūdo
ad gradam p̄destinacōis quos
deus in filios adopcōis formā
tos p̄uidit cōformes futuros
filio suo. Rō .viii. quos p̄destia
uit a p̄sciuit cōformes sibi p̄ma
ginis filij sui tos a vocauit (qui
erant dispersi) in multos cultus
a in multos deos a diuersas vo
luntates a modos viuēdi (cōgre
garet in vnum) per fidem religi
onis cristiane. psal . Saluos fac
nos domine deus noster a cōgre
ga nos de nationibus vt confite
amur nomini tuo a gloriemur
in laude tua. Ezechiel tricesimo
sexto Tollā vos de gētib? a cōgre
gabo vos de tr̄si q̄b? dispersi estis
a addu. vos i ter. v. Ihe .xxiiij.

Nō dicent ultravivunt dñs q̄ edu-
 xit israhel de terra egipti. h̄vi. do.
 q̄ a. n. e. semen israhel de terra aq̄
 lonis et de cunctis fris ad q̄s cie-
 verā eas illuc et habitabūt in ter-
 ra sua. **Joh. x.** alias oues h̄eo et
Ysa. xi. Congregabit pfugos is-
 rahel et dispersos iuda colligz a
 quatuor plagis terre. hic orit̄ q̄
 stio et videtur q̄ caphas hoc cō-
 filio meruit ex quo nō a seipso h̄
 a spūsādo h̄ dixit. **Adhuc** at̄ q̄a
 consiliū hoc vtile fuit ad totū mū-
 di salutē. Querit̄ etiā vlt̄erū in
 quo genere pphete iste pphavit
 iste enī nō habuit visionē sē sibi
 lem. qz illa in littera fuissz expres-
 sa. nec habuit visionē ymagi-
 nām ppter eandē racōem. visionē
 autē intellectualē pmit̄ nullam
 habuit. qz nesciuit q̄ verba eius
 ad mundi salutē vtilia fuerunt et
 sic videt̄ q̄ nullo modo pphavit
Ad hoc dicendū q̄ iste peccavit
 tale dando consiliū qz verba q̄ pro-
 tulit ad duo referri poterāt et du-
 as causas habebāt veritatis. vna
 erat q̄ expediebat ad maliciā iu-
 deoz consequendā et ad tollendā oc-
 casionē iudeorum ppter quam
 romani si vellent possent tollere
 locum et gentē sic supra verba il-
 la exposita sūt. secūda erat q̄ ad
 salutē mundi expediebat sic ver-
 ba illa euāgelista exposuit. **Cap-**
phas autē in sensu et intēcōe pri-
 ma ista verba p̄tulit et ideo pecca-

vit. **Ad aliud** dicendū q̄ vtilitate
 redēp̄cōis in verb̄ illis caphas
 nō intellexit nec intendit. **Ad id**
 qd̄ vlt̄erū q̄ritur: dicendū q̄ cap-
 phas pphetauit et tamē pphā n̄
 fuit in aliquo genere pphete sic
 pbat obiectō. h̄ habuit actuz p-
 phete in annūciādo grāciam fu-
 turam et ideo sicut lingue asine
 balaam moto: fuit spūs sanctus
 qn̄ voluit vt annūciaret de futu-
 ra grā ita lingua istū movit ad
 v̄ba que p̄nūciaret de grā redēp-
 cōis et talis ppheta q̄ nichil īspi-
 racōis vel visionis habet pphā
 vocatur stultus et insanus. **Osee. ix.**
Hic tōte israhel ppheta stultū im-
 sanū vilem spūalem ppter multi-
 tudinē iniquitatis et demēcie. deus
 enī sepe v̄tatur malis adibz hoīz
 in bonū et ita fecit hic sic balaam
Qui. xxiiij. libēter populo maledi-
 xissz verbis suis q̄ de se p̄ter su-
 am intencōez ad bonum inflexit
Qui. xxiiij. Nō potero immutāre
 verbū dñi dē mei vsqz enī ad lin-
 guā in talibz operatur spūs sc̄us
 et nō opatur ad sensū vel ymagi-
 nacōez vel intellectū et ideo nō fuit
 pphete quīs pphetent. p̄. **Lin-**
gua mea calam? scribe vel oter
 scribētis. **(Ab illo ergo die)** Ecce
 consensus in consiliū: ab illo ergo
 die: q̄ datū est consiliū et consensus
 in ip̄sū (cogitauerūt) vias querē-
 tes (vt interficerēt eū) an̄ q̄dem
 etiā cogitauerāt. h̄ nō vnanimē

cōsenserāt h̄ mō om̄s cogitauerūt
et vias ad hoc q̄sierūt **Ysa. viij.**
Oia que loq̄tur p̄plus iste coniu-
raco est **Vnde et dñs improperat**
p̄ncipibus totū malū qd̄ fecit po-
pul⁹. **Jere. xxij.** Si stetit in
cōsilio meo et v̄ba mea nota fecis-
sent p̄plo meo: auertisset vtiq; po-
pulū a via sua mala et a cogitacō-
nib⁹ suis pessimis (Ih̄s ergo iā
nō palā) h̄ est sc̄dm̄ istius ptis
in quo nos exēplo suo nos docet
xp̄s q̄ in p̄sonali p̄secutione de-
clinem⁹ rabiē furenciū cōtra nos
q̄n̄ grex nō querit **Et dic̄ tria sc̄z**
xp̄i occultacōem. xp̄i declinacōnē
et discipulorū cōsolacionē. **Dicit er-**
go ih̄s ergo iā dato cōsilio: nō
palā apud iudeos: illos q̄ cōsen-
serūt illis (abulabat) **In figura**
hui⁹ **Josue. ij.** legif̄ q̄ raab fecit
ascēdere viros nūcios dei in sola-
riū dom⁹ sue et abscōdit eos **Ysa-**
ie. xvi. Absconde fugientes et va-
gos ne p̄das (h̄ abijt i regioez)
vbi amicos h̄uit (iuxta desertū)
vbi nō eāt frequēcia infidancū
p̄. **Re. xxij.** Tu infidialis anime
mee vt auferas eā (in ciuitatez q̄
dic̄tur effrē) vel effrata sc̄dm̄ **Cri-**
stost. qz ab vbertate t̄re locus no-
mē accepit. qz effrem vel effrata
frugifera vocatur. **Ibi enī crist⁹**
verbo pavit incolas et facile cum
tanta mltitudine discipulorū cor-
poralē pastū inuenit (et ibi mora-
batur) ad temp⁹ (cum discipul⁹

fuis) quos desolatos in tribula-
cōe dimittere noluit p̄. **Re. xxij.**
Cōuenerūt ad d̄ aui d̄ om̄es qui
erāt amaro aīo et opp̄si ere alie-
no et factus est eis princeps **Ysa.**
viij. **Ecce ego et pueri mei q̄s mi-**
chi dedit dñs (proximū aut̄ erat
pascha) **Incipit hic quarta p̄s**
i qua ostēditur qualiter hoc qd̄
diffinitū erat cōsilio p̄ficere cona-
ti sunt. **Dicit autē tria tēporis sc̄z**
oportunitatē. iudeorū machinacō-
nē et malicie autoitatē. **Dicit er-**
go proximū erat autē pascha iu-
deorū: qd̄ quartadecia aprilis ad
vesperū celebrabatur **Dicit autē**
(iudeorū) ad d̄ram pasche xp̄ia-
norū qd̄ non semp̄ illo die celebr̄-
tur **Matth. xxvij.** **Dicitis qz post**
biduū pascha fiet et filius homi-
nis tradet̄ vt crucifigat̄. **Hec er-**
go solēmitas pasche fuit p̄xima
q̄n̄ iam hoīes ascendere ad festū
incepūt et hoc est qd̄ sequitur (et
ascēderūt multi iherosolimā) p̄s
Illuc enim ascenderūt tribus tri-
bus dñi. ac̄ (De regioe illa) vbi
morabat̄ domin⁹ ih̄esus (ate pa-
scha) hoc est ante festum solem-
nitatis forte per octo dies vel plu-
res (vt sanctificaret̄) hoc est mū-
darēt (seipsos) ante festū vt pu-
nificati festum possent celebrare
nullus enim immundus pascha
comedere audebat **Num. ei nono**
Homo qui fuerit immundus su-
per animam vel qui fuit in via

facet phasē mēse scdo et iō p̄ue
 niebant festū vt mūdāt an̄ in fe
 sto apparerēt et int̄ illos q̄rebat
 ih̄s et discipuli ei? qz sciebat qz
 ip̄e p̄cipue mūdus iter alios ap
 pare solebat. et hoc ē qd̄ sequit̄
 (Querebāt ego) inter illos ante
 festū ascēdētes (ih̄m) vt occide
 rent: festis sanguinē innocētez
 miscere cogitātes vt impleret qd̄
 dicit̄ **Exo-ij.** Dies festi vestri
 cōuertētur in lamētationem et lu
 dū. vñ **Cr̄.** Vñ venerāt in exte
 riorib? se mūdare et interiorib?
 se p̄ homicidiū et sanguinē se coi
 quinae. et hoc ē qd̄ dicit̄: Quere
 bant ergo: vt inuentū tenerēt et
 vt occiderent nō vt inuēto crede
 rent et inuentū seq̄rēt. et ideo de
 talibus dicit̄ **Ysaie-lyvi.** Qui im
 molat bouē q̄i qui interficiat viz
 q̄ maculat pec̄ q̄si q̄ excerebrat ca
 nē. q̄ offert oblatiōem q̄i q̄ sāgui
 nē suū offerat. q̄ recordat̄ thuris
 q̄si q̄ bñdicat̄ p̄dolo. **Iherē-xi.** nū
 qd̄ carnes sc̄e auferent malicias
 tuas a te in q̄bus gloriata es. sic
 ergo querebāt ih̄m. **Reḡ-xix.**
 Ego electus sū solus et q̄rūt aīaz
 meā (Et colloq̄bant̄ ad inuicēz
 in templo stantes) in q̄ debebāt
 liberai etiā nocētes: tractabāt ibi
 de occasione innocētis. **Math̄-xxi.**
 domus mea domus orōnis vocabi
 tur. vos aut̄ fecistis illā speluncā
 latronū. **Ysaie-i.** man? vīe san
 guine plene sūt et p̄cedit cū extē

teritis manus v̄as nō exaudia.
 (Quid putatis qz non venit ad
 diem festū) ita int̄ se tractabāt.
 Erat enī consuet? qz an̄ alios to
 ram p̄uenit vt prodessz de longe
 venietibus q̄ ante festū ad festū
 p̄perabāt. Et hoc ē qd̄ dicit̄: qz
 nō venit: hoc ē qz non p̄uenit sic
 alia festa p̄ueniē cōsueuerat vole
 bant enī ante festū an̄q̄ conueni
 ret populus xp̄m occidisse. Vnde
Math̄-xxvi. dixerūt nō in die fe
 sto ne forte tumult? fierz i popu
 lo. **Proverb̄-i.** venite in h̄diemuz
 sāguini abscondam? tendiculas
 cōn in fontē frustra degluciamuz
 eū sic in fern? viuente. et integrū
 q̄si descēdente in lacū (deceat̄ enī
 pontifices et pharisei mādātū) et
 in hoc habebāt autoritatē vt q̄li
 bet apprehēderz eum sicut saul de
 dauid. **i-Regū-xxij.** et sic amā de
 mardocheo. **Iherē-iiij.** (vt q̄cū
 qz agnouerit vbi sit) quia time
 bāt: qz in aliā formā arte migro
 matica se t̄nsformaret. et sic eua
 deret. **Math̄-xxvi.** quēcūqz oscu
 lat? fuero ip̄e ē tenete eū et duāte
 caute (idic?) p̄tati publice (vt ap
 prehēdat̄ eū) mīstri publice p̄tā
 tis. **i-Regū-xxij.** cōsiderate et vide
 te om̄ia latibula in q̄bus abscon
 ditur qz si in terrā se obstruxerit
 p̄scrutabo: eū in cūctis milib? iu
 da. **iiij-Reḡ-xvij.** nō est gēs aut
 regnū in quo nō miserit achab
 te requirens.